

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. május 23.
(OR. en)

9056/18

Intézményközi referenciaszám:
2016/0364 (COD)

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	Javaslat – Az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőke megőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról – <i>Elnökségi kompromisszumos szöveg</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti javaslatra vonatkozó elnökségi kompromisszumos szöveget, amelyet 2018. május 25-én terjesztenek a Tanács elé.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkemegőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C , , o.

mivel:

- (1) A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet³ és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁴ a 2007–2008-ban kibontakozott pénzügyi válságra adott válaszként fogadták el. E jogalkotási intézkedések jelentősen hozzájárultak a pénzügyi rendszer megerősítéséhez az Unióban, és az uniós intézményeket ellenállóbbá tették az esetleges jövőbeli megrázkódtatásokkal szemben. Jóllehet ezek az intézkedések rendkívül átfogóak voltak, nem kezelték az intézmények valamennyi feltérképezett hiányosságát. A kezdetben javasolt intézkedések némelyikére emellett felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések vonatkoznak, vagy pedig nincsenek kellő részletességgel kidolgozva a zökkenőmentes végrehajtáshoz.
- (2) Ezen irányelv célja, hogy kezelje az olyan rendelkezésekkel kapcsolatban felmerült kérdéseket, amelyek nem bizonyultak kellően egyértelműnek, és ezért eltérően értelmezik őket, vagy amelyekről azt állapították meg, hogy egyes intézmények számára túlzott terhet jelentenek. Kiigazításokat tartalmaz továbbá a 2013/36/EU irányelvhez, amelyek vagy más uniós jogszabályok, például a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ elfogadását, vagy pedig az 575/2013/EU rendelethez párhuzamosan javasolt változtatásokat követően váltak szükségessé. Végül, a javasolt módosítások jobban összhangba hozzák a jelenlegi szabályozási keretet a nemzetközi fejleményekkel annak érdekében, hogy elősegítsék a joghatóságok közötti egységességet és összehasonlíthatóságot.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (3) A pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok lehetnek bankcsoportok anyavállalatai, és a prudenciális követelményeket az ilyen holding társaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az ilyen holding társaság által ellenőrzött intézmény nem minden esetben képes az egész csoporton belül biztosítani a követelmények összevont alkalmazását, szükség van arra, hogy bizonyos pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti hatáskörök közvetlen hatálya alá vonjuk annak érdekében, hogy biztosítható legyen az összevont alapon történő megfelelés. Ezért rendelkezni kell arról, hogy bizonyos pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok külön jóváhagyási eljárás és közvetlen felügyeleti hatáskörök hatálya alá tartozzanak annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen holding társaságokat közvetlenül felelőssé lehessen tenni az összevont alapú prudenciális követelményeknek való megfelelésért anélkül, hogy egyéni alapon további prudenciális követelményeknek kellene megfelelniük.
- (3a) A bizonyos holding társaságok tekintetében alkalmazott jóváhagyás és felügyelet nem akadályozhatja meg, hogy az adott csoport belátása szerint határozzon azokról a konkrét belső szabályokról és azoknak a feladatoknak a csoporton belüli megosztásáról, amelyek az összevont alapon teljesítendő követelményeknek való megfelelés biztosításához szükségesek, továbbá nem akadályozhatja meg közvetlen felügyeleti intézkedések meghozatalát a csoporton belüli azon intézmények tekintetében, amelyek részt vesznek a prudenciális követelmények összevont alapon való teljesítésének biztosításában.
- (3b) Meghatározott körülmények esetén mentesíteni lehet a jóváhagyási eljárás alól azt a pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, amelyet azért hoztak létre, hogy részesedést tartson fenn valamely vállalkozásban vagy vállalkozásokban. Bár az irányelv elismeri, hogy a mentességgel rendelkező pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság a szokásos üzleti tevékenysége során hozhat bizonyos döntéseket, ezek nem lehetnek olyan vezetői, működési vagy pénzügyi döntések, amelyek a teljes csoportra, illetve azon belül az intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokra hatással vannak. Amikor az ennek a követelménynek való megfelelést értékelik, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a társasági jog azon vonatkozó előírásait, amelyeket a pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak teljesítenie kell.

- (4) Az összevont alapú felügyelet ellátásával kapcsolatos fő feladatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság végzi. Ezért szükség van arra, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság megfelelőképpen részt vegyen a pénzügyi holding társaságok és egyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyásában és felügyeletében. Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a egyes pénzügyi holding társaság elhelyezkedik, a jóváhagyásról közösen kell dönteniük. Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek anyavállalatai feletti összevont alapú felügyelet gyakorlására vonatkozó, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerinti feladatának ellátása során el kell látnia a pénzügyi holding társaságok és a egyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyásával és felügyeletével kapcsolatos feladatait is.
- (5) A 2016. július 28-i COM(2016) 510 bizottsági jelentés szerint az elvek némelyike, nevezetesen a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdésének l) és m) pontjában meghatározott, a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó követelmények kisméretű és nem összetett pénzügyi intézményekre történő alkalmazása túlságosan nagy terhet jelent az említett intézmények számára, és nem áll arányban az általa biztosított prudenciális előnyökkel. Ehhez hasonlóan megállapításra került, hogy ezen előírások alkalmazásának költségei meghaladják a kapcsolódó prudenciális előnyöket abban az esetben, ha a személyzet alacsony szintű változó javadalmazásban részesül, mivel az ilyen szintű változó javadalmazás csak kevés vagy semmilyen ösztönzést nem jelent arra, hogy a személyzet túlzott kockázatot vállaljon. Általános elvként engedélyezni kell a tagállamok számára, hogy megfelelő esetben a javadalmazási követelményeket úgy alakítsák ki, hogy azok összhangban legyenek a nemzeti piacukon bevett javadalmazási gyakorlattal, valamint a személyzet adott tagjainak munkaköri profiljával és feladatkörével, ugyanakkor lehetőséget kell adni nekik arra, hogy legalább a kis és nem összetett intézmények, valamint az alacsony összegű javadalmazásban részesülő munkavállalók tekintetében biztosítsanak teljes körű mentességet legalább a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó követelmény alkalmazása alól.

- (6) A felügyeleti konvergencia biztosítása, az intézményeket érintő egyenlő versenyfeltételek előmozdítása, valamint a betétesek, a befektetők és fogyasztók egész Unióra kiterjedő megfelelő védelme céljából egyértelmű, következetes és harmonizált kritériumok alapján kell azonosítani az említett kisméretű és nem összetett pénzügyi intézményeket, valamint az alacsony szintű változó javadalmazás eseteit. Ugyanakkor indokolt bizonyos mértékű rugalmasságot biztosítani a tagállamok számára, hogy amennyiben ezt szükségesnek vélik, módosíthassák ezeket a kritériumokat.
- (7) A 2013/36/EU irányelv előírja, hogy bármely változó javadalmazás jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – az érintett intézmény jogi formájától függően részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések, illetve szabályozott piacra be nem vezetett intézmény esetében részvényhez kötött eszközök vagy azokkal egyenértékű nem készpénz alapú eszközök, és – amennyiben lehetséges – bizonyos feltételeknek megfelelő egyéb alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok kiegyensúlyozott kombinációja kell, hogy legyen. Ez az elv korlátozza a részvényhez kötött eszközöknek a tőzsdén nem jegyzett intézmények általi használatát, és a tőzsdén jegyzett intézmények számára előírja a részvények használatát. A 2016. július 28-i COM(2016) 510 bizottsági jelentés megállapította, hogy a részvények használata jelentős adminisztratív terheket és költségeket eredményezhet a tőzsdén jegyzett intézmények számára. Ugyanakkor egyenértékű prudenciális előny érhető el azáltal, ha a tőzsdén jegyzett intézmények számára lehetővé válik olyan, részvényhez kötött eszközök használata, melyek tükrözik a részvények értékét. A részvényhez kötött eszközök használatának lehetőségét ezért ki kell terjeszteni a tőzsdén jegyzett intézményekre is.
- (8) Az illetékes hatóságok által előírt szavatolótőke-többletkövetelmények jelentősen befolyásolják egy intézmény szavatolótőkéjének általános szintjét és lényegesek a piaci résztvevők számára, mivel az előírt kiegészítő szavatolótőke szintje kihatással van az osztalékfizetéseket, a jutalmak kifizetését és a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó kifizetéseket érintő korlátozások kiváltásához kapcsolódó küszöbértékre. Egyértelműen meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett többlettőke-követelményt kell alkalmazni a szabályok valamennyi tagállamban következetes alkalmazásának és a piac megfelelő működésének a biztosítása érdekében.

- (9) Az illetékes hatóságok által előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményeket az adott intézmény sajátos helyzetéhez viszonyítva kell megállapítani és kellően indokolni kell. Kiegészítő szavatolótőke-követelményeket csak az adott intézmény sajátos helyzetére tekintettel szükségesnek ítélt mértékben lehet előírni azoknak a kockázatoknak vagy kockázati elemeknek a kezelése céljából, amelyeket kifejezetten nem szabad figyelembe venni az 575/2013 (EU) rendeletben megállapított szavatolótőke-követelményekben, vagy amelyekre nem vonatkoznak explicit módon a szavatolótőke-követelmények. Ezeket a követelményeket a szavatolótőke-követelmények sorrendjében a minimális szavatolótőke-követelmények elé és a kombinált pufferkövetelmény mögé kell besorolni. A kiegészítő szavatolótőke-követelmények intézmény-specifikus jellege miatt azok nem jelentenek alkalmas eszközt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok kezelésére. Ez azonban nem zárja ki, hogy az illetékes hatóságok – többek között kiegészítő szavatolótőke-követelmények előírása révén – fellépjenek az egyes intézményeknél azok tevékenységéből adódóan felmerült kockázatokkal szemben, ideértve azokat a kockázatok is, amelyek bizonyos gazdasági tényezőknek vagy piaci fejleményeknek az adott intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatását tükrözik.
- (9a) A felügyeleti felülvizsgálat és értékelés során figyelembe kell venni az intézmények méretét, szerkezeti felépítését és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, körét és összetettségét. Ha különböző intézmények hasonló kockázati profillal rendelkeznek, például azért, mert az üzleti modelljük vagy kitétségeik földrajzi elhelyezkedése hasonló, vagy mert ugyanazon intézményvédelmi rendszerhez kapcsolódnak, az illetékes hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati és értékelési eljáráshoz alkalmazott módszereket kiigazítsák, figyelembe véve az azonos kockázati profillal rendelkező intézmények közös jellemzőit és kockázatait. Ez a kiigazítás azonban egyrészt nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy megfelelőképpen figyelembe vegyék az egyes intézményeket érintő sajátos kockázatok, másrészt nem változtathatja meg az előírt intézkedések intézmény-specifikus jellegét.

- (10) A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény a kockázatalapú szavatolótőke-követelményekkel megegyező szinten helyezkedik el. Ezért az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére előírt szavatolótőke-többletkövetelményeket a minimális tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményhez, nem pedig a minimális kockázatalapú szavatolótőke-követelményhez kell hozzászámítani. Továbbá lehetővé kell tenni, hogy az olyan elsődleges alapvető tőkét, amelyet az intézmények a tőkeáttétellel kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében vesznek figyelembe, a kockázatalapú szavatolótőke-követelmények teljesítéséhez is figyelembe vehessék, beleértve a kombinált pufferkövetelményeket is.
- (11) Az illetékes hatóságok számára engedélyezni kell, hogy közölhessék az intézménnyel azt, hogy ha tőle a tőkeösszegnek a minimális szavatolótőke-követelményt, a kiegészítő szavatolótőke-követelményt és a kombinált pufferkövetelményt meghaladó kiigazítását várják el annak érdekében, hogy az intézmény kezelni tudja a jövőbeli stresszhelyzeteket. Mivel ez a kiigazításra vonatkozó iránymutatás tőkecélnek minősül, úgy kell tekinteni, hogy a sorrendben a szavatolótőke-követelmények és a kombinált pufferkövetelmény előtt áll, és ennek a célnak a teljesítése nem válthatja ki a kifizetéseknek a 2013/36/EU irányelv 141. cikke szerinti korlátozását. Mivel a kiegészítő szavatolótőke-követelményre vonatkozó iránymutatás a felügyeleti elvárásokat tükrözi, a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet egyrészt nem állapíthat meg kötelező nyilvánosságra hozatali kötelezettségeket az iránymutatásban szereplő tőkeösszegre vonatkozóan, másrészt pedig nem tilthatja meg, hogy az illetékes hatóságok az iránymutatás nyilvánosságra hozatalát kérjék. Az illetékes hatóság számára jogosultságot kell biztosítani arra, hogy felügyeleti intézkedéseket hozzon és adott esetben kiegészítő szavatolótőke-követelményeket határozzon meg, amennyiben egy intézmény ismételten nem teljesíti a kitűzött tőkecél.

- (12) A Bizottságnak a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretéről szóló véleményezési felhívására adott válaszokban kiemelték, hogy az illetékes hatóságok által az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken túl előírt rendszeres adatszolgáltatási követelmény az adatszolgáltatási teher növekedését eredményezte. A Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyben azonosítja az említett további rendszeres adatszolgáltatási követelményeket és értékeli, hogy azok összhangban állnak-e a felügyeleti jelentéstételre vonatkozó egységes szabálykönyvvvel.
- (13) A 2013/36/EU irányelvnek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatra vonatkozó rendelkezései kapcsolódnak az [575/2013/EU rendeletet módosító (EU) XX rendelet] vonatkozó rendelkezéseikhez, amelyek hosszabb végrehajtási időszakot írnak elő az intézmények számára. A nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatlábkockázatra vonatkozó szabályok alkalmazásának összehangolása érdekében célszerű, hogy az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket ugyanattól a naptól alkalmazzák, mint az (EU) [XX] rendelet vonatkozó rendelkezéseit.
- (13a) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek célja a pénzügyi rendszer rezilienciájának fokozása, ideértve például – de nem kizárólag – a hitelfedezeti arányra, a jövedeleमारányos eladósodottságra és a jövedeleमारányos adósságszolgáltatásra vonatkozó felső korlátok megállapítását, valamint a hitelezési szabályokhoz kapcsolódó egyéb eszközöket.
- (14) A nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatlábkockázat kiszámításának azokban az esetekben való egységesítése érdekében, amikor az intézmény e kockázat mérésére alkalmazott belső rendszere nem megfelelő, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (4) bekezdésében meghatározott szabályozástechnikai standardokat, amelyekben részletesen kidolgoz egy egységesített módszert.

- (15) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyebben azonosíthassák azokat az intézményeket, amelyek nem kereskedési könyvi tevékenységükkel kapcsolatban a kamatlábak esetleges változásai miatt adott esetben jelentős veszteségeket könyvelhetnek el, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következők tekintetében: a 98. cikk (5) bekezdésében említettek szerint a tőke üzleti értéke változásának kiszámításához valamennyi intézmény által alkalmazandó hat felügyeleti sokkforgatókönyv meghatározása; a közös feltevések meghatározása, amelyeket az intézményeknek belső rendszereikben ugyanezen számítás céljából alkalmazniuk kell; valamint az olyan konkrét kritériumok esetleges szükségességének meghatározása, amelyek révén azonosíthatók azok az intézmények, amelyek esetében a nettó kamatbevételeknek a kamatlábváltozások miatti csökkenését követően indokolt lehet felügyeleti intézkedések bevezetése.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) A jogi aktusoknak az EUMSZ 290. cikkével összhangban való elfogadását megelőzően különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő, többek között szakértői konzultációkat folytasson, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (19) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unión belül a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó egységes prudenciális követelményeket biztosító, már meglévő uniós jogszabályok megerősítését és pontosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (21) Annak érdekében, hogy az anticiklikus tőkepufferek megfelelően tükrözzék a túlzott hitelnövekedésnek a banki ágazatra gyakorolt kockázatát, a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak intézményspecifikus puffereiket azon anticiklikus pufferráták súlyozott átlagaként kell kiszámítaniuk, amelyek azon országokra vonatkozóan alkalmazandók, ahol hitelkockázati kitettségeik találhatók. Ezért minden tagállamnak ki kell jelölnie egy hatóságot, amely felelős az abban a tagállamban található kitettségekre vonatkozó anticiklikus puffer meghatározásáért. Ebben a pufferrátában figyelembe kell venni a hitelszintek növekedését és a hitel/GDP arány változását az adott tagállamban, és minden egyéb, a pénzügyi rendszer stabilitásának kockázatai szempontjából lényeges tényezőt.

- (22) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy előírják bizonyos intézmények számára, hogy a tőkefenntartási pufferen és az anticiklikus tőkepufferen kívül tartsanak fenn rendszerkockázati tőkepuffert is az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében nem tárgyalt olyan rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és esetlegesen súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és realgazdaságára. A rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy az összes kitettségre, vagy pedig a kitettségek adott csoportjára kell alkalmazni, valamint minden olyan intézményre, illetve ezen intézmények egy vagy több csoportjára, amelyek üzleti tevékenységükben hasonló kockázati profillal rendelkeznek.
- (23) Az ERKT-nek kulcsszerepet kell játszania a makroprudenciális intézkedések koordinálásában, valamint a tagállamokban tervezett makroprudenciális intézkedésekre vonatkozó információk továbbításában, mégpedig úgy, hogy a honlapján közzéteszi az elfogadott makroprudenciális intézkedéseket, és a tervezett makroprudenciális intézkedésekre vonatkozó értesítést követően megosztja az információkat a hatóságokkal. Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok megfelelő válaszingtezkedéseket hozzanak, az ERKT-nek nyomon kell követnie, hogy a tagállamok makroprudenciális szakpolitikái kielégítőek-e és összhangban vannak-e egymással, és ehhez többek között ellenőriznie kell, hogy az eszközöket egységesen, átfedések nélkül alkalmazzák-e.
- (23a) Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy elkerüljék a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított makroprudenciális intézkedések alkalmazása közötti párhuzamosságokat, illetve következetlenségeket. Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak megfelelően mérlegelniük kell, hogy a 2013/36/EU irányelv 133. cikke értelmében meghozott intézkedések nem párhuzamosak-e és összhangban vannak-e más, az 575/2013/EU rendelet 124., 164. vagy 458. cikkével összhangban meghozott vagy a jövőben meghozandó intézkedéssel.

- (23b) Az illetékes vagy kijelölt hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a csoport szerkezetéből adódó kockázatok jellege és eloszlása alapján meghatározzák az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer alkalmazásának szintjét vagy szintjeit. Bizonyos körülmények között célszerű lehet, hogy az illetékes vagy kijelölt hatóság kizárólag a legmagasabb konszolidációs szint alatti szinten írjon elő az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert.
- (23c) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozóan közzétett minősítési módszertan szerint az intézmények több államot, illetve területet érintő követelése és kötelezettsége az intézmények globális rendszerszintű jelentőségét jelző mutatók, amelyekből látható, hogy fizetéseképtelenségük mekkora hatással járhat a globális pénzügyi rendszerre nézve. E mutatók bizonyos konkrét megfontolásokat tükröznek, például azzal kapcsolatban, hogy a jelentős határon átnyúló tevékenységet folytató intézményekkel kapcsolatos koordinációt nehezebb ellátni. A szanálással kapcsolatos közös megközelítés tekintetében elért, az egységes szabálykönyv megerősítéséből, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus létrehozásából fakadó előrelépésnek köszönhetően a bankunióon belül jelentősen javult a határokon átnyúló tevékenységű csoportok rendezett szanálására való képesség. Ezért – anélkül, hogy sérülne az illetékes hatóságok, illetve a kijelölt hatóságok képessége a felügyeleti mérlegelési jogkör gyakorlására – szükség van egy, ezt az előrelépést tükröző alternatív pontszám kiszámításra is, amelyet az illetékes és a kijelölt hatóságoknak figyelembe kellene vennie a hitelintézetek rendszerszintű jelentőségének értékelésekor, ez azonban nem érintheti a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság számára a nemzetközi szintű nevezők megállapítása céljára szolgáltatott adatokat. Az EBH-nak el kell készítenie a szabályozástechnikai standardok aktualizált változatának tervezetét, amelyben pontosan meghatározza a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására szolgáló módszertanon belül azt a kiegészítő módszert, amelynek segítségével elismerhetők az integrált európai szanálási keretnek az egységes szanálási mechanizmuson belüli egyedi jellemzői. Ez az aktualizált módszertan kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer kalibrálására használandó.

24. A 2013/36/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

1. a 4. pontot el kell hagyni;

1a. a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. Németországban a »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, »Landwirtschaftliche Rentenbank«, a »Bremer Aufbau-Bank GmbH«, a »Hamburgische Investitions- und Förderbank«, az »Investitionsbank Berlin«, az »Investitionsbank des Landes Brandenburg«, az »Investitionsbank Schleswig-Holstein«, az »Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank«, az »Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz«, az »L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg«, az »LfA Förderbank Bayern«, az »NRW.BANK«, a »Saarländische Investitionskreditbank AG«, a »Sächsische Aufbaubank – Förderbank«, a »Thüringer Aufbaubank«, a »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« alapján az állami lakáspolitiká szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások;”;

1b. a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. Litvániában a »centrinės kredito unijos«-on kívüli »kredito unijos«;”;

1c. a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„16. Hollandiában a »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, az »NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, az »NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering«, az »Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV« és a kredietunies;”;

2. a bekezdés a következő 24. ponttal egészül ki:

„24. Horvátországban a »kreditne unije« és a »Hrvatska banka za obnovu i razvitak«; ”;

3. a bekezdés a következő 25. ponttal egészül ki:

„25. Máltán a »The Malta Development Bank«; ”;

4. a bekezdés a következő 26. ponttal egészül ki:

„26 Írorszáiban a »Strategic Banking Corporation of Ireland«; ”.

b) ☐

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (5) bekezdésének 1. és 3–24. pontjában említett jogalanyok a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.”.

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„60. »szanálási hatóság«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdése 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;”;

„61. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 132. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;”;

„62. »nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 133. pontjában meghatározott nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;”;

„63. »csoport«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 137. pontjában meghatározott csoport;”;

„64. »harmadik országbeli csoport«: olyan csoport, amelynek anyavállalata harmadik országban rendelkezik székhellyel.”;

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben megállapított valamely követelmény vagy felügyeleti hatáskör összevont vagy szubkonszolidált szinten alkalmazandó, az »intézmény«, a »tagállami anyaintézmény«, az »EU-szintű anyaintézmény« és az »anyavállalat« fogalmába bele kell érteni a következőket is:

a) azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyek a 21a. cikkel összhangban megkapták a jóváhagyást; és

b) EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött kijelölt intézmények, amelyek esetében a 21a. cikk (3a) bekezdésével összhangban az anyavállalatra nem vonatkozik a jóváhagyás követelménye;

c) a 21a. cikk (5) bekezdésének d) pontjával összhangban kijelölt pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény,

annak biztosítása céljából, hogy az említett követelményeket és felügyeleti hatásköröket összevont vagy szubkonszolidált alapon alkalmazzák ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően.”.

3. A 4. cikk (8) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok rendelkeznek a szanálási hatáskörrel, ezek a szanálási hatáskörrel felruházott egyéb hatóságok szorosan együttműködjenek és konzultáljanak az illetékes hatóságokkal a szanálási tervek elkészítését illetően, és minden egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan ezt ez az irányelv, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ vagy az 575/2013/EU rendelet előírja.”.

4. A 8. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 14. cikk szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, illetve, amennyiben nincsenek befolyásoló részesedések, a 20 legnagyobb részvényesre vagy tagra vonatkozó követelmények; és”.

5. A 9. cikk a következő új bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az EBH-t azokról a nemzeti jogszabályokról, amelyek lehetővé teszik, hogy hitelintézetektől eltérő vállalkozások a nyilvánosságtól üzletszerűen betéteket és egyéb visszafizetendő pénzeszközöket gyűjtsenek.

(4) E cikk alapján a tagállamok nem mentesíthetik a hitelintézeteket ennek az irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek az alkalmazása alól.”.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

6. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Üzleti terv és szervezeti felépítés

A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez olyan üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza a folytatni kívánt üzleti tevékenységek fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését, és amelyben szerepeltetni kell a csoporton belüli anyavállalatokat, pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat is.”.

7. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok meg kell, hogy tagadják a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha – figyelembe véve, hogy biztosítani kell a hitelintézet hatékony, eredményes és prudens vezetését – nincsenek meggyőződve a részvényeseknek vagy tagoknak a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok szerinti alkalmasságáról. A 23. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 24. cikket alkalmazni kell.”.

8. A 18. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) már nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik vagy hatodik részében – a 92a. és a 92b. cikk kivételével –, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikkében megállapított prudenciális követelményeket, vagy már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a betéteseik által rábízott eszközök biztonságát.”.

9. A szöveg a következő 21a. és 21b. cikkel egészül ki:

- (1) A tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holding társaságoknak, illetve vegyes pénzügyi holding társaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ott említett pénzügyi holding társaságoknak és vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy – amennyiben ezek eltérnek egymástól – a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő információkat:
 - a) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot magában foglaló csoport szervezeti felépítése, egyértelműen feltüntetve a leányvállalatokat és adott esetben az anyavállalatokat, valamint a csoportba tartozó összes szervezet által folytatott tevékenységek típusa és helye;
 - b) tájékoztatás a pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint az igazgatók alkalmasságáról szóló 121. cikkben megállapított követelményeknek való megfelelésről;
 - c) információ a 14. cikkben a részvényesekre és a tagokra vonatkozóan megállapított kritériumoknak való megfelelésről, amennyiben a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság hitelintézet leányvállalattal rendelkezik;

- d) a csoport belső szervezeti felépítése és a feladatok csoporton belüli megosztása;
- e) bármely olyan egyéb információ, amelyre a (3) és (3a) bekezdésben említett értékelések elvégzéséhez szükség lehet.

Amennyiben valamely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság jóváhagyására a 22. cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó, a 111. cikkel összhangban kijelölt hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik. Ebben az esetben a 22. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett értékelési időszakot legalább 20 munkanapra fel kell függeszteni, mindaddig, amíg az ebben a 21a. cikkben megállapított eljárás le nem zárul.

- (3) A pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok csak akkor kaphatják meg a jóváhagyást, ha valamennyi alábbi feltétel teljesül:
 - a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport összevont vagy szubkonszolidált alapon megfeleljen az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet által előírt követelményeknek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:
 - i. a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak a leányintézmények közötti megfelelő megosztásával;
 - ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; és
 - iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;

- b) annak a csoportnak a szervezeti felépítése, amelynek a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a leány- vagy anyaintézményeknek az egyéni, összevont vagy adott esetben szubkonszolidált alapon általuk teljesítendő kötelezettségekre irányuló hatékony felügyeletét. E kritérium teljesülésének értékelésekor figyelembe kell venni mindenekelőtt azt, hogy a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül, valamint a részvényesi struktúrát és a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság csoporton belül játszott szerepét;
- c) megfelelnek a 14. cikk szerinti kritériumoknak és a 121. cikkben megállapított követelményeknek.

(3a) Nem kell előírni a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyását, amennyiben valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) a pénzügyi holding társaság fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban, illetve vegyes pénzügyi holding társaság esetében annak intézményeket vagy pénzügyi vállalkozásokat érintő fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban;
- b) a pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot a releváns szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelvvel összhangban meghatározott szanálási stratégiának megfelelően nem jelölték ki a csoport valamely szanálandó csoportján belüli szanálandó szervezetnek;
- c) valamely hitelintézet leányvállalatot jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsa a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést, és felruházták minden eszközzel és jogi hatáskörrel ahhoz, hogy ezeket a kötelezettségeket eredményesen tudja teljesíteni;

- d) a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság nem hoz olyan irányítási, működési vagy pénzügyi döntéseket, amelyek a csoport egészét vagy annak olyan leányvállalatait érintik, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek;
- e) semmi nem akadályozza, hogy a csoport tényleges felügyeletét összevont alapon végezzék.

Azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyeket e bekezdéssel összhangban mentesítettek a jóváhagyás megszerzése alól, nem zárhatók ki az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti konszolidációs körből.

- (4) A 111. cikkkel összhangban meghatározott, összevont felügyeletet ellátó hatóságnak folyamatosan nyomon kell követnie a (3) vagy adott esetben a (3a) bekezdésben említett feltételek teljesülését. A pénzügyi holding társaságoknak és vegyes pénzügyi holding társaságoknak a 111. cikkkel összhangban meghatározott, összevont felügyeletet ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az ahhoz szükséges információkat, hogy a hatóság folyamatosan nyomon tudja követni egyrészt a csoport szervezeti felépítését, másrészt a (3) vagy adott esetben a (3a) bekezdésben említett feltételek teljesülését. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell osztania ezeket az információkat annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, amelyben a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik.
- (5) Ha az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy a (3) bekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a pénzügyi holding társaságra vagy vegyes pénzügyi holding társaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani az összevont felügyelet folyamatosságát és integritását, valamint az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek összevont alapon történő megfelelést. Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátumra.

A felügyeleti intézkedések a következőkből állhatnak:

- a) a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság által birtokolt leányvállalati részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;
 - b) a rendelkezések megsértésének megszüntetésére irányuló határozatok meghozatala vagy szankciók kivetése a pénzügyi holding társasággal, a vegyes pénzügyi holding társasággal vagy a vezető testület tagjaival és a vezetőkkel szemben, a 65–72. cikkekre figyelemmel;
 - c) a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek az intézménynek minősülő leányvállalatokban meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;
 - d) a csoporton belüli másik pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek összevont alapon történő megfelelésért;
 - e) nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;
 - f) annak előírása a pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy váljanak meg az intézményekben vagy pénzügyi ágazatbeli szervezetekben meglévő részesedéseiktől, vagy csökkentsék azokat;
 - g) annak előírása a pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják ismét biztosítani a megfelelést.
- (6) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy már nem teljesülnek a (3a) cikkben foglalt feltételek, a pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak e cikkel összhangban kérelmeznie kell a jóváhagyást.

- (7) A (3) bekezdésben említett jóváhagyásra és a jóváhagyás alóli, a (3a) bekezdésben említett mentesítésre, valamint az (5) és (6) bekezdésben említett felügyeleti intézkedésekre vonatkozó döntéshozatal céljaira, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahol a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik, a két hatóságnak teljes körű konzultáció mellett együtt kell működnie. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie az adott esettől függően a (3), (3a), (5), illetve (6) bekezdésben említett kérdésekről, és továbbítania kell ezt az értékelést annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, ahol a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot tudjanak hozni.

Az együttes határozatot megfelelően dokumentálni kell, és indokolással kell ellátni. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak közölnie kell az együttes határozatot a pénzügyi holding társasággal vagy vegyes pénzügyi holding társasággal.

Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, illetve azon tagállam illetékes hatóságának, ahol a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik, tartózkodnia kell a határozathozatától és az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően át kell adnia az EBH-nak. Az EBH-nak egy hónapon belül kell határozatot hoznia. Az érintett illetékes hatóságoknak az EBH határozatával összhangban álló együttes határozatot kell hozniuk. A két hónapos időtartam végét, illetve az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

- (7a) Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében, amennyiben a 111. cikkel összhangban meghatározott, összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a vegyes pénzügyi holding társaság székhellyel rendelkezik, nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, az adott esettől függően a (3), (3a), (5), illetve (6) bekezdésben említett kérdésekben hozott határozatokhoz vagy együttes határozatokhoz a koordinátor jóváhagyása szükséges. Azokban az esetekben, ahol a koordinátor jóváhagyására van szükség, a véleménykülönbségeket az érintett európai felügyeleti hatóságoknak kell rendezniük, amelyeknek egy hónapon belül kell határozatot hozniuk. A határozatok, együttes határozatok és vitarendezés nem érintik a 2002/87/EC, illetve a 2009/138/EK irányelv szerinti kötelezettségeket.
- (8) Ha egy pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyása megtagadásra kerül, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információ kézhezvételétől számított négy hónapon belül kell értesítenie a döntésről és annak indokairól.

A jóváhagyás megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatot a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül mindenképpen meg kell hozni. A jóváhagyás megtagadása esetében – amennyiben erre szükség van – az (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyike elrendelhető.

21b. cikk

Közbenső EU-szintű anyavállalat

- (1) Az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó kettő vagy több unióbeli intézménynek rendelkeznie kell egyetlen, az Unióban székhellyel rendelkező közbenső EU-szintű anyavállalattal.
- (1a) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett intézmények számára, hogy két közbenső EU-szintű anyavállalattal rendelkezzenek, amennyiben az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy az egyetlen közbenső EU-szintű anyavállalat összeegyeztethetetlen lenne valamely kötelező előírással az abban a harmadik országban alkalmazandó szabályok alapján, ahol a harmadik országbeli csoport legfelső szintű anyavállalatának központi irodája található.
- (2) A közbenső EU-szintű anyavállalat a 8. cikkel összhangban engedélyezett hitelintézet, vagy a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság lehet.

Az első albekezdéstől eltérve, ha az (1) bekezdésben említett intézmények közül egyik sem hitelintézet, illetve ha az (1a) bekezdésben említett kötelező előírás teljesítése érdekében a befektetési tevékenységekkel összefüggésben egy második közbenső EU-szintű anyavállalatot kell létrehozni, a közbenső EU-szintű anyavállalat vagy a második közbenső EU-szintű anyavállalat a 2014/65/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban engedélyezett befektetési vállalkozás is lehet.

- (3) Az (1), (1a) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni, ha a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértéke nem éri el a 40 milliárd EUR-t.

- (4) E cikk alkalmazásában a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértékét a következők összegeként kell meghatározni:
- a) a harmadik országbeli csoporthoz tartozó minden unióbeli intézmény összes eszközének értéke az összevont mérlegük alapján, illetve az egyéni mérlegük alapján, ha az intézmény mérlegét nem konszolidálják; és
 - b) a harmadik országbeli csoportnak az Unióban a 47. cikk szerint működési engedéllyel rendelkező összes fióktelepe összes eszközének értéke.
- (5) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a joghatóságuk alatt működő minden egyes harmadik országbeli csoporttal kapcsolatban a következő információkról:
- a) a harmadik országbeli csoporthoz tartozó felügyelt intézmények neve és összes eszközük értéke;
 - b) az adott tagállamban a 47. cikk szerint engedéllyel rendelkező fióktelepek neve és a hozzájuk kapcsolódó összes eszköz értéke, valamint azoknak a tevékenységeknek a típusai, amelyekre engedéllyel rendelkeznek;
 - c) az adott tagállamban létrehozott közbenső EU-szintű anyavállalat neve és jogi formája, valamint annak a harmadik országbeli csoportnak a neve, amelynek részét képezi.

- (6) Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az Unióban működő valamennyi harmadik országbeli csoportot és azok közbenső EU-szintű anyavállalatát vagy adott esetben anyavállalatait tartalmazó listát.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alatt működő valamennyi olyan intézmény, amely harmadik országbeli csoport része, megfeleljen a következő feltételek egyikének:

- a) közbenső EU-szintű anyavállalata van;
 - b) közbenső EU-szintű anyavállalatnak minősül;
 - c) a harmadik országbeli csoport egyetlen intézménye az Unióban; vagy
 - d) egy olyan harmadik országbeli csoport része, amelynek esetében az unióbeli eszközök összértéke nem éri el a 40 milliárd EUR-t.
- (7) Az (1) bekezdéstől eltérve azoknak a csoportoknak, amelyek egynél több intézményen keresztül működnek az Unióban, és eszközeik összértéke [date of entry into force of this directive]-án/-én eléri vagy meghaladja a 40 milliárd EUR-t, [date of application of Directive + 4 years]-tól/-től rendelkezniük kell egy közbenső EU-szintű anyavállalattal, illetve az (1a) bekezdésben említett esetben két közbenső EU-szintű anyavállalattal.
- (8) A Bizottság [date of application of Directive + six years]-ig – az EBH-val való konzultációt követően – felülvizsgálja az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot is mellékel. Ebben a jelentésben mérlegeli a következőket:
- a) e cikk követelményei kivitelezhetőek, szükségesek és arányosak-e, illetve más intézkedések alkalmasabbak lennének-e;
 - b) kell-e módosítani az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket a legjobb nemzetközi gyakorlatok követése érdekében.

10. A 23. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vezető testület bármely olyan tagjának a 91. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerinti jó hírneve, szaktudása, készségei és tapasztalata, aki a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányítani fogja;”.

11. A 47. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk az (1) bekezdés után a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok előírják a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy legalább évente nyújtsanak be a következő információkat tartalmazó jelentést az illetékes hatóságoknak:

- a) az adott tagállamban engedéllyel rendelkező fióktelep tevékenységeihez kapcsolódó összes eszköz;
- b) a fióktelep rendelkezésére álló likvid eszközökre, és különösen az uniós pénznemekben meglévő likvid eszközök rendelkezésre állására vonatkozó információk;
- c) a fióktelep rendelkezésére álló saját források;
- d) a fióktelep betéteseinek számára hozzáférhető betétvédelmi rendszerek;
- e) a kockázatkezelésre vonatkozó szabályaik;

- f) a vállalatirányítási rendszer, beleértve a fióktelep tevékenységeihez kapcsolódóan kiemelten fontos feladatkört betöltő személyeket;
 - g) a fióktelepre vonatkozó helyreállítási tervek; és
 - e) bármely olyan egyéb információ, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél ahhoz, hogy megvalósulhasson a fióktelep tevékenységeinek átfogó nyomon követése.”;
- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a következőkről:

- a) minden olyan fiókengedély, amelyet harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézeteknek adtak ki, és az engedélyekben bekövetkezett valamennyi változás;
- b) a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek engedéllyel rendelkező fióktelepeihez köthető összes eszköz és a tevékenységükhöz kapcsolódó összes kötelezettség, a rendszeres beszámolóknak megfelelően; és
- c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező fióktelep tartozik.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését valamely tagállamban engedélyezték, és fel kell tüntetnie az érintett tagállamot.”;

- c) a szöveg a (2) bekezdés után a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek engedéllyel rendelkező fióktelepeit felügyelő illetékes hatóságoknak és az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó intézményeket felügyelő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük, hogy biztosítsák a harmadik országbeli csoport Unióban folytatott valamennyi tevékenységének átfogó felügyeletét annak érdekében, hogy megakadályozzák az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben a harmadik országbeli csoportokra vonatkozóan előírt követelmények megkerülését, valamint az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt bármely káros hatást.

Az EBH-nak elő kell segítenie az illetékes hatóságok által az első albekezdéssel összhangban folytatott együttműködést, többek között annak megállapítására vonatkozóan is, hogy teljesül-e a 21b. cikk (3) bekezdésében említett küszöbérték.”.

11a. A szöveg a következő új 58a. cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Információk továbbítása nemzetközi és európai szervezeteknek

- (1) Az 53. cikk (1) bekezdésétől és az 54. cikktől eltérve az illetékes hatóságok a (2)–(5) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően továbbíthatnak bizonyos információkat vagy megoszthatják azokat a következőkkel:
- a) a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank, az uniós pénzügyi szektorokat értékelő program keretében végzett értékelések céljaira;
 - b) a Nemzetközi Fizetések Bankja, a mennyiségi hatásvizsgálatok céljaira;
 - c) a Pénzügyi Stabilitási Tanács, annak felügyeleti tevékenységei céljaira;
 - d) az Európai Bizottság;
 - e) az Európai Stabilitási Mechanizmus és az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz; valamint

- f) a szanálási hatóságok és az Egységes Szanálási Testület.
- (2) Az illetékes hatóságok csak a vonatkozó szervezet kifejezett kérésére oszthatnak meg bizalmas információkat, és csak akkor, ha legalább a következő feltételek teljesülnek:
- a) a kérés kellőképpen indokolt annak fényében, hogy a megkereső szervezet a jogszabályban foglalt megbízatásával összhangban milyen konkrét feladatokat lát el;
 - b) a kérésben kellő pontossággal szerepel a szükséges információk jellege, köre és formátuma, valamint a nyilvánosságra hozatal vagy továbbítás módja;
 - c) a megkereső szervezet konkrét feladatainak az elvégzéséhez feltétlenül szükség van a kért információkra, és azok köre nem terjed túl azon, ami a megkereső szervezet jogszabályban előírt feladatainak elvégzéséhez szükséges;
 - d) az információt kizárólag az adott feladat elvégzésében közvetlenül részt vevő személyeknek továbbítják, illetve velük közlik;
 - e) az információhoz hozzáférő személyekre legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említett egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;
- (3) Amennyiben a megkeresés az (1) bekezdés a)–e) pontjában említett valamely szervezettől érkezik, az illetékes hatóságok kizárólag összesített vagy anonimizált információt továbbíthatnak, más információt pedig csak az illetékes hatóság helyszínén oszthatnak meg.
- (4) Amennyiben a megkeresés az (1) bekezdés f) pontjában említett valamely hatóságtól érkezik, minden információt az illetékes hatóság és a megkereső hatóság közötti biztonságos kommunikációs csatornákon kell továbbítani.

- (5) Amennyiben az információk nyilvánosságra hozatala személyes adatok kezelésével jár együtt, a megkereső szerv általi adatkezelésnek összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 rendeletben foglalt alkalmazandó követelményekkel.

11b. A 64. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely révén beavatkozhatnak az intézmények, a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok tevékenységébe, beleértve különösen a 18. cikk szerinti engedély-visszavonási jogot, a 18. cikk alapján szükséges hatáskört, a 102. cikk alapján szükséges hatáskört, a 104. és a 105. cikkben megállapított hatáskört, valamint a 21a. cikkben említett intézkedések meghozatalának hatáskörét.”.

11c. A 66. cikk (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

a 21a. cikket megsértve, jóváhagyás kérésének elmulasztása, illetve a 21a. cikkben foglalt követelmények bármilyen egyéb megszegése.”.

11d. A 67. cikk (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

„q) valamely anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat nem hozza meg az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, hatodik vagy hetedik részében meghatározott prudenciális követelmények, illetve az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikke szerint előírt követelmények összevont vagy szubkonszolidált szinten történő teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.”.

12. A 75. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok összegyűjtik az 575/2013/EU rendelet 450. cikke (1) bekezdésének g), h), i) és k) pontjában megállapított nyilvánosságra hozatali kritériumoknak megfelelően nyilvánosságra hozott információkat, és felhasználják a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelésére. Az illetékes hatóságok megküldik az EBH-nak ezt az információt.”.

13. A 84. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„84. cikk

Nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatkockázat

- (1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények belső rendszereket működtessenek vagy a szabványosított módszert alkalmazzák a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges kamatlábváltozásokból származó kockázatok azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére.
- (2) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények rendszereket működtessenek a hitelkockázati feláraknak a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges változásaiból származó kockázatok értékelésére és nyomon követésére.
- (3) Az illetékes hatóságok előírhatják valamely intézmény számára az (1) bekezdésben említett szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelésére az intézmény által működtetett belső rendszerek nem kielégítőek.
- (4) Az EBH e cikk alkalmazása céljából szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy részletesen meghatározza azon szabványosított módszert, amelyet az intézmények az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelésére alkalmazhatnak.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [one year after entry into force]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (5) Az EBH iránymutatást ad ki a következők meghatározása céljából:
- a) az (1) bekezdésben említett kockázatoknak az intézmény belső rendszere által végzett értékelésére vonatkozó kritériumok;
 - b) az (1) bekezdésben említett kockázatok intézmény általi azonosításának, kezelésének és mérséklésének kritériumai;
 - c) a (2) bekezdésben említett kockázatok intézmény általi értékelésének és nyomon követésének kritériumai;
 - d) az annak megállapítására szolgáló kritériumok, hogy az intézmények által az (1) bekezdés alkalmazása céljából működtetett belső rendszerek közül melyek nem kielégítőek a (3) bekezdésben említettek szerint;

Az EBH [one year after entry into force]-ig kiadja az említett iránymutatásokat.”

14. A 85. cikk (1) bekezdésének helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak a működési kockázatnak való kitettség értékelésére és kezelésére, amelyek lefedik a modellkockázatot és a kiszervezésből eredő kockázatot is, továbbá a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események kockázatának fedezésére. Az intézmények meghatározzák, hogy e szabályzatok és eljárásrendek alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”.

15. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdést el kell hagyni;

b) a (2) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy az azon munkavállalókat, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, magukban foglaló munkavállalói kategóriákra vonatkozó teljes javadalmazási politikák – beleértve a fizetéseket és a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat – meghatározásakor és alkalmazásakor az intézmények méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon és mértékben betartsák az alábbi követelményeket.”;

c) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon munkavállalói kategóriákba, amelyekben a szakmai tevékenység lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, legalább az alábbiak beletartoznak:

a) az intézmény vezető testületének és felső vezetésének minden tagja;

b) az intézmény ellenőrzési feladataiért és lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelősséggel tartozó munkavállalók;

d) az előző pénzügyi évben jelentős mértékű javadalmazásra jogosult munkavállalók, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- i. a munkavállaló javadalmazása legalább 500 000 EUR és eléri az a) pontban említett intézményi vezető testületnek és felső vezetésnek fizetett átlagos javadalmazást;
- ii. a munkavállaló a szakmai tevékenységét valamelyik lényeges szervezeti egységben végzi, és a tevékenység olyan jellegű, amely jelentős hatást gyakorol az érintett szervezeti egység kockázati profiljára.”.

16. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés l) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. részvények vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések; vagy részvényhez kötött eszközök vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközök;”.

aa) A (2) bekezdés a következőképpen módosul:

„Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés l) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket teljesítő eszközosztályok pontos meghatározása érdekében.

Az EBH ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottságnak.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben megállapítja az alábbiak meghatározására szolgáló kritériumokat annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a 92. cikk (3) bekezdésében említett, az intézmény kockázati profiljára lényeges hatást gyakorló tevékenységet végző munkavállalókat:

- a) vezetői felelősség, ellenőrzési feladatkörök és lényeges szervezeti egységek;
- b) lényeges szervezeti egység és jelentős hatás az érintett szervezeti egység kockázati profiljára; és
- c) a 92. cikk (3) bekezdésében kifejezetten nem említett olyan egyéb munkavállalói kategóriák, amelyeknél a munkavállalók tevékenysége összehasonlítható módon ugyanolyan lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, mint a szóban forgó bekezdésben említett kategóriák esetében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [6 months after entry into force of this Directive]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.";

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az l), m) pontban és az o) pont második albekezdésében meghatározott követelmények nem alkalmazandók legalább a következőkre:

- a) olyan intézmény, amely nem minősül az 575/2013/EU rendelet 430a. cikkének 1. pontjában meghatározott nagy intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak átlagában egyedi vagy adott esetben ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően összevont alapon legfeljebb 5 milliárd EUR;
- b) azon munkavállalók, akiknek éves változó javadalmazása nem haladja meg az 50 000 EUR-t, és a változó javadalmazás az éves teljes javadalmazásuk legfeljebb egyharmadát teszi ki. E pont alkalmazásában a tagállamok az adott nemzeti piacra jellemző javadalmazási gyakorlatok sajátosságainak és az érintett munkavállalók felelősségi és munkakörének figyelembevételével módosíthatják az itt említett értékhatárokat.

(3a) A tagállamok:

- a) az 575/2013/EU rendelet 430a. cikkének 1. pontjában meghatározott nagy intézmények kivételével csökkenthetik a (3) bekezdés a) pontjában említett értékhatárt, figyelembe véve az intézmények tevékenységi körét és jellegét, belső szervezeti felépítését vagy adott esetben azon csoport sajátosságait, amelyhez tartoznak; vagy
- b) legfeljebb 15 milliárd EUR-ra emelhetik a (3) bekezdés a) pontjában említett értékhatárt, amennyiben az intézmény nem minősül az 575/2013/EU rendelet 430a. cikkének 1. pontjában meghatározott nagy intézménynek, és megfelel az 575/2013/EU rendelet 430a. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában foglalt kritériumoknak.”

(4) A Bizottság [four years after entry into force of this Directive]-ig az EBH-val szoros együttműködésben felülvizsgálja a (3) és a (3a) bekezdés alkalmazását és arról jelentést készít, amelyet – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) Az EBH iránymutatásokat fogad el a (3) és a (3a) bekezdés végrehajtásának megkönnyítése és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.”.

17. A 97. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés b) pontját el kell hagyni;
- b) a cikk a (4) bekezdés után a következő új (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az illetékes hatóságok kiigazíthatják az (1) bekezdésben említett felülvizsgálati és értékelési eljárás alkalmazására vonatkozó módszertant, hogy figyelembe vegyék – például az üzleti modellek hasonlósága vagy a kitétségek hasonló földrajzi helye alapján – hasonló kockázati profillal rendelkező intézményeket. Ezek az egyes intézményekre szabott módszerek kockázatorientált referenciaértékeket és számszerű mutatókat is tartalmazhatnak, és lehetővé kell tenniük azon egyedi kockázatok megfelelő mérlegelését, amelyeknek az egyes intézmények ki lehetnek téve, továbbá nem érinthetik a 104a. cikkel összhangban előírt intézkedések intézményspecifikus jellegét.

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, ha e bekezdésnek megfelelően az egyes intézményekre szabott módszereket alkalmazzák. Az EBH nyomon követi a felügyeleti gyakorlatokat, és iránymutatásokat ad ki annak meghatározása érdekében, hogy e bekezdés alkalmazásában hogyan kell értékelni a hasonló kockázati profilokat, továbbá hogy Unió-szerte biztosítsa a hasonló, intézményre szabott módszerek következetes és arányos alkalmazását. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”.

18. A 98. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésben a j) pontot el kell hagyni;
- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézményeknek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak való kitettségére is. Az illetékes hatóságoknak legalább az alábbi esetekben gyakorolniuk kell a felügyeleti hatáskörüket, kivéve ha az e bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján úgy ítélik meg, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak:

- a) amennyiben az intézmény tőkéjének a 84. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági értéke az alapvető tőkéjének több mint 15 %-ával csökken a kamatlábaknak a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében;
- b) amennyiben az intézmény nettó kamatbevétele jelentős mértékben csökken a kamatlábaknak a kamatlábakra alkalmazott, az 575/2013/EU rendelet 448. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett két felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében.

E bekezdés alkalmazásában »felügyeleti hatáskör« az alábbi hatáskörök bármelyike:

- a) a 104. cikk (1) bekezdésében említett hatáskörök;
- b) olyan modellezési és parametrikus feltételezések előírására vonatkozó hatáskör – az EBH által a 98. cikk (5a) bekezdésének b) pontja szerint megjelöltek kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke gazdasági értékére vonatkozó, a 84. cikk (1) bekezdése szerinti számításaikban figyelembe kell venniük.”;
- c) a cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdés alkalmazásával összefüggésben az alábbiakról:

- a) a kamatlábakra alkalmazandó hat felügyeleti sokkforgatókönyv minden pénznem tekintetében;
- b) a nemzetközileg elfogadott prudenciális standardok fényében olyan közös modellezési és parametrikus feltételezések – a magatartásra vonatkozó feltételezések kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke gazdasági értékére vonatkozó, az (5) bekezdés a) pontja szerinti számításaikban figyelembe kell venniük, és amelyek az alábbiakra korlátozódnak:
 - i. az intézmény saját tőkéjének kezelése;
 - ii. az eszközökből, kötelezettségekből és mérlegen kívüli tételekből eredő, kamatlábérzékeny pénzforgalom figyelembe vétele, összetétele és diszkontálása, beleértve a kereskedelmi árrések és a felárak egyéb összetevőit;
 - iii. dinamikus és/vagy statikus mérlegmodellek alkalmazása, valamint az amortizált és lejáró pozíciók ebből eredő kezelése;
- c) a nettó kamatbevételre vonatkozó számításaikban az intézmények által alkalmazandó közös modellezési és parametrikus feltételezések, valamint annak meghatározása, hogy az (5) bekezdés alkalmazásában mi minősül „jelentős csökkenés”-nek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [one year after entry into force]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. A 99. cikk (2) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

20. A 103. cikket el kell hagyni.

21. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 97. cikk, a 98. cikk (4) és (5) bekezdése, a 101. cikk (4) bekezdése és a 102. cikk, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

- a) előírhatják, hogy az intézmények az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket meghaladó kiegészítő szavatolótőkét tartsanak, összhangban a 104a. cikkben meghatározott feltételekkel;
- b) előírhatják a 73–74. cikkel összhangban alkalmazott rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését;
- c) előírhatják az intézmények számára, hogy nyújtsanak be az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására tűzzenek ki határidőt, beleértve a terv hatókörének és végrehajtási határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;
- d) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézmények részére külön tartalékképzési szabályzat vagy az eszközökre vonatkozó külön bánásmód alkalmazását írhatnak elő;

- e) tilalmakat vagy korlátozásokat írhatnak elő az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát illetően, vagy előírhatják az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
 - f) előírhatják az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, mely hatáskör kiterjed a kiszervezett tevékenységekre is;
 - g) előírhatják az intézmények számára, hogy a javadalmazás változó összetevőjét a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a javadalmazás változó összetevője nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával;
 - h) előírhatják az intézmények számára, hogy nettó nyereségüket a szavatolótőke megerősítésére fordítsák;
 - i) korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek;
 - j) kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó adatszolgáltatást;
 - k) egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő, beleértve az eszközök és kötelezettségek közötti lejárat eltérések korlátozását;
 - l) további adatszolgáltatást írhatnak elő.”;
- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

(2) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása céljából az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő további vagy gyakoribb adatszolgáltatást az intézmények számára, ha az nem eredményez kétszeres adatszolgáltatást és a kiegészítő információra a 97–102. cikk céljából van szükség. Az intézmények részére előírt további adatszolgáltatás akkor tekintendő kétszeresnek, ha ugyanazt vagy lényegében ugyanazt az információt korábban már benyújtották az illetékes hatóságnak. Az illetékes hatóság nem követelhet további adatszolgáltatást egy intézménytől, ha az információt korábban már más formátumban vagy részletezettséggel megkapta és ez az eltérő formátum vagy részletezettség nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy az egyébként szolgáltatandó kiegészítő információval megegyező minőségű és megbízhatóságú információt állítson elő.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

22. A szöveg a következő 104a., 104b. és 104c. cikkel egészül ki:

„104a. cikk

Kiegészítő szavatolótőke-követelmények

(1) Az illetékes hatóságoknak – a 97. cikk és a 101. cikk alapján elvégzett felülvizsgálatok alapján – abban az esetben kell a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt előírniuk, ha az adott intézmény vonatkozásában megbizonyosodtak az alábbi helyzetek valamelyikének fennállásáról:

- a) az intézmény olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek van kitéve, amelyekre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények nem biztosítanak fedezetet vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet a (2) bekezdésben meghatározottak szerint;
- b) az intézmény nem felel meg az ezen irányelv 73. és 74. cikkében vagy az 575/2013/EU rendelet 393. cikkében megállapított követelményeknek és más felügyeleti intézkedések valószínűleg nem volnának elegendők annak biztosításához, hogy e követelmények megfelelő időn belül teljesüljenek;

- c) a 98. cikk (4) bekezdésében említett módosításokról úgy ítélik meg, hogy nem elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között;
- d) a 101. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés során kiderül, hogy az engedélyezett módszer alkalmazásához szükséges követelmények nem teljesítése várhatóan nem megfelelő szavatolótőke-követelményeket eredményez;
- e) az intézmény ismételten nem biztosítja vagy nem tartja fenn a 104b. cikk (3) bekezdésének megfelelően nyújtott iránymutatásban meghatározott megfelelő szintű kiegészítő szavatolótőkét;
- f) egyéb intézményspecifikus helyzetek, amelyek az illetékes hatóság véleménye szerint lényeges felügyeleti problémákat idézhetnek elő.

Az illetékes hatóságok kizárólag abból a célból írhatják elő a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt, hogy fedezzék az egyes intézmények tevékenységeiből eredő kockázatokat, beleértve azokat, amelyek a bizonyos gazdasági tényezők vagy piaci fejlemények által az adott intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatást tükrözik.

- (2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kockázatokat vagy kockázati elemeket akkor kell az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha az intézmény által a 73. cikk első bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatának figyelembevételével az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt tőke összegeire, típusaira és felosztására vonatkozó követelmények szigorúbbak, mint az intézményre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények.

Az első albekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságoknak az egyes intézmények kockázati profilját figyelembe véve fel kell mérniük, hogy az intézmény mely kockázatoknak van kitéve, beleértve a következőket:

- a) olyan kockázatok vagy kockázati elemek, amelyeket az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelményekben nem kell figyelembe venni vagy e követelmények nem kifejezetten vonatkoznak rájuk; és
- b) azon kockázatok vagy kockázati elemek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy megfelelnek az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított vonatkozó követelményeknek.

Amennyiben a kockázatokra vagy kockázati elemekre az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben foglalt átmeneti rendelkezések vagy szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, akkor nem tekintendők olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy megfelelnek az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított, vonatkozó követelményeknek.

Az első albekezdés alkalmazásában a kiegészítő szavatolótőkének minden olyan lényeges kockázatot vagy kockázati elemet fedeznie kell, amelyet az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében foglalt szavatolótőke-követelmények nem vagy nem elégséges mértékben fedeznek.

A nem kereskedési könyvi pozíciókból származó kamatláb-kockázat legalább a 98. cikk (5) bekezdésében említett esetekben lényegesnek tekinthető, kivéve ha az illetékes hatóságok az ugyanazon bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján úgy ítélik meg, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak.

- (3) Az illetékes hatóságok a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt a (2) bekezdés szerint megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények különbségeként határozzák meg.
- (4) Az intézménynek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt az alábbi feltételeknek megfelelő saját tőkével kell teljesítenie:
- a) a kiegészítő szavatolótőke-követelmény legalább háromnegyedének alapvető tőkével kell eleget tenni;
 - b) az alapvető tőke legalább háromnegyedének elsődleges alapvető tőkéből kell állnia.

Az első albekezdéstől eltérve – amennyiben szükséges, és az adott intézmény konkrét helyzetének figyelembevételével – az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmény a kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez nagyobb arányban használjon fel alapvető tőkét vagy elsődleges alapvető tőkét.

A 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, az ezen irányelv 128. cikke (6) bekezdésében meghatározott kombinált pufferkövetelménynek vagy a 104b. cikkben említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásnak való megfelelés céljára.

A harmadik albekezdéstől eltérve, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke, amelyet az illetékes hatóságok a túlzott tőkeáttételnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett kockázata kezelésére írtak elő, felhasználható az ezen irányelv 128. cikke (6) bekezdésében említett kombinált pufferkövetelménynek való megfelelés céljából.

- (5) Az illetékes hatóságnak írásban megfelelően meg kell indokolnia az egyes intézmények részére a kiegészítő szavatolótőke-követelménynek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti előírásáról szóló határozatát, világosan ismertetve legalább az (1)–(4) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését. Ez azt is jelenti, hogy az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott esetben konkrétan nyilatkozni kell arról, hogy az iránymutatásban meghatározott tőkemennyiség miért nem tekinthető a továbbiakban elegendőnek.
- (6) ☐

104b. cikk

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás

- (1) A 73. cikkben említett stratégiák és eljárások szerint az intézményeknek a belső tőkéjüket a szavatolótőke olyan megfelelő szintjén kell meghatározniuk, amely elegendő az összes olyan kockázat fedezésére, amelynek az intézmény ki van téve, és biztosítja az alábbiakat:
- a) a ciklikus gazdasági ingadozások ne vezessenek az említett követelmények megsértéséhez; és
 - b) az intézmény szavatolótőkéje képes legyen fedezni a stresszforgatókönyvekből eredő potenciális veszteségeket, többek között a 100. cikkben említett felügyeleti stresszteszt alapján meghatározottakat.
- (2) Az illetékes hatóságoknak a 97. és a 101. cikkel összhangban elvégzett felülvizsgálatok és értékelések keretében, valamint a 100. cikkben említett stressztesztek eredményei alapján rendszeresen felül kell vizsgálniuk a belső tőkének az egyes intézmények által az (1) bekezdéssel összhangban megállapított szintjét.

Az illetékes hatóságoknak a felülvizsgálatok alapján meg kell határozniuk az egyes intézmények esetében megfelelőnek tartott általános szavatolótőke-mennyiséget.

- (3) Az illetékes hatóságoknak felügyeleti iránymutatást kell kiadniuk az intézmények számára a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan, amelyet egyrészt az illetékes hatóságok által megfelelőnek tartott általános szavatolótőke-mennyiség, másrészt az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 128. cikke alapján előírt szavatolótőke-összeg különbségeként határoznak meg, amennyiben ez a különbség pozitív.
- (4) Az illetékes hatóságoknak a (3) bekezdés szerinti, kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásukat intézményspecifikusan kell elkészíteniük. Az iránymutatásban meghatározott tőkemennyiség kizárólag akkor fedezhet a 104a. cikk alapján előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmény által már fedezett kockázatokat, ha e kockázatoknak olyan elemeire vonatkozik, amelyeket az említett követelmény összege nem fedez.
- (5) Amennyiben egy intézmény teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében előírt követelményeket, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt és a 128. cikk (6) bekezdésében említett kombinált pufferkövetelményt, akkor a (3) bekezdésben említett iránymutatásoknak való meg nem felelés miatt nem kell életbe léptetni a 141. cikkben említett korlátozásokat.

- (1) ☐
- (2) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az érintett szanálási hatóságokat a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatoló-követelményről, valamint a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó, a 104b. cikk szerinti, az intézményekkel közölt esetleges iránymutatásokról.”.

23. A 105. cikk d) pontját el kell hagyni.

24. A 108. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

25. A 109. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok számára, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék az e fejezet II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, biztosítsák az e fejezet II. szakaszában előírt rendszerek, eljárások és mechanizmusok következetességét és egységességét, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk rendelkezésre állását. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok az irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalataiknál, így többek között az offshore pénzügyi központokban letelepedetteknél is alkalmazzák ezeket a rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat. Ezen rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak következetesnek és egységesnek kell lenniük, és az érintett leányvállalatoknak szintén képesnek kell lenniük arra, hogy a felügyelet szempontjából releváns bármely adatot és információt megadjanak.

(3) Az e fejezet II. szakaszából eredő kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű anyaintézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy a II. szakasz alkalmazása jogellenes azon harmadik ország jogszabályai szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.”.

25a. A 109. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

(4) A 92., 94. és 95. cikkben megállapított javadalmazási követelmények az alábbiak egyikére sem alkalmazhatók összevont alapon:

- a) az Unióban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi eszközök szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznak;
- b) harmadik országban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi eszközök szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznának, ha az Unióban telepedtek volna le.”.

25b. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság meghatározása

- (1) Amennyiben az anyavállalat tagállami hitelintézet vagy EU-szintű hitelintézet, az összevont felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az anyavállalatot vagy az EU-szintű hitelintézet anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás vagy EU-szintű befektetési vállalkozás, és egyetlen leányvállalata sem hitelintézet, az összevont felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a befektetési vállalkozás anyavállalatot vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás vagy EU-szintű befektetési vállalkozás, és legalább egy leányvállalata hitelintézet, az összevont felügyeletet a hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben több hitelintézet leányvállalata van, akkor a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának.

- (2) Amennyiben egy intézmény anyavállalata tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az intézményt egyéni alapon felügyeli.
- (3) Amennyiben az Unióban engedélyezett két vagy több intézmény anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont felügyeletet az alábbiaknak kell ellátniuk:
 - a) a hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban egyetlen hitelintézet van;
 - b) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban több hitelintézet van; vagy
 - c) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatósága, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet.

(4) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) vagy (6) bekezdése alapján konszolidálásra van szükség, az összevont felügyeletet a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben a csoportban nincs hitelintézet, akkor a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatóságának.

(4a) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (3) bekezdés b) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy adott csoportba tartozó több hitelintézetet is felügyelnek egyéni alapon, az összevont felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan hitelintézetet felügyeli egyéni alapon, amelyek együttes mérlegfőösszege magasabb, mint a bármely más illetékes hatóság által egyéni alapon felügyelt hitelintézeteké.

A (3) bekezdés c) pontjától eltérve, amennyiben egy adott csoportba tartozó több befektetési vállalkozást is felügyelnek egyéni alapon, az összevont felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó, együttesen a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező egy vagy több befektetési vállalkozást felügyeli egyéni alapon.

(5) Egyes esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1), a (3) és a (4) bekezdésben említett szempontoktól és az összevont felügyelet ellátására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki, amennyiben az érintett intézményeknek és az adott tagállamokban végzett tevékenységük relatív súlyának figyelembevételével e szempontok alkalmazása nem volna megfelelő, vagy arra van szükség, hogy ugyanaz az illetékes hatóság folytassa összevont alapon a felügyeletet. Ilyen esetekben az EU-szintű anyaintézménynek, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező intézménynek jogot kell biztosítani a meghallgatáshoz, mielőtt az illetékes hatóságok döntenének.

- (6) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t az (5) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.”.

26. A 113. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„113. cikk

Az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

- (1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, valamint az EU-szintű anyaintézmény vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenni annak érdekében, hogy együttesen határozzanak az alábbiakról:
- a) a 73. és a 97. cikk alkalmazása annak meghatározása érdekében, hogy az intézménycsoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 104. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában milyen mennyiségű szavatolótőkére van szükség az intézménycsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon;
 - b) olyan intézkedések, amelyek a likviditási felügyelethez kapcsolódó jelentős problémák és lényeges megállapítások kezelésére szolgálnak, beleértve a 86. cikk alapján a szervezet és a kockázatkezelés megfelelőségéhez, valamint az ezen irányelv 105. cikkének megfelelően az intézményspecifikus likviditási követelmények szükségességéhez kapcsolódó intézkedéseket;
 - c) a 104b. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó bármely felügyeleti iránymutatás.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat meg kell hozni:

- a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést a 104a. cikkel összhangban benyújtotta a többi érintett illetékes hatóság részére;
- b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 86. és a 105. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport likviditási kockázati profiljának értékelését tartalmazó jelentést;
- c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 104b. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést.

Az együttes határozatokban kellően figyelembe kell venni az érintett illetékes hatóságok által a 73., a 97., a 104a. és a 104b. cikk alapján végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékeléseket is.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett együttes határozatokat teljes körű indokolással ellátott dokumentumokba kell foglalni, amelyeket az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania. Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak bármely másik érintett illetékes hatóság kérésére konzultációt kell folytatnia az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az EBH-val saját kezdeményezésére is konzultálhat.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett határidőn belül nem tudnak együttes határozatot hozni, a 73., a 86. és a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell meghoznia azt követően, hogy kellően figyelembe vette az érintett illetékes hatóságok által végzett, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha a (2) bekezdésben említett határidő lejáratáig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania a határozatát, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, majd saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A (2) bekezdésben említett határidők az 1093/2010/EK rendelet értelmében vett egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A 73., a 86. és a 97. cikk, valamint a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonszolidált alapon az EU-szintű hitelintézet anyaintézmény vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, érintett illetékes hatóságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság által a hat hónapos időtartam során kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően kell meghozniuk. Ha a (2) bekezdésben említett bármely határidő lejáratáig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatukat, és meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd pedig határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. A (2) bekezdésben említett határidők az említett rendelet értelmében egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A határozatokat egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a kockázatértékelést, a többi illetékes hatóság által a (2) bekezdésben említett időtartam során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania.

Ha sor került az EBH-val folytatott konzultációra, valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott szakvéleményt, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.

- (4) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott határozatok irányadónak minősülnek és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat, valamint együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű anyaintézmény, vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. Az utóbbi esetben az aktualizálás kétoldalúan történhet az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

- (5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az ebben a cikkben említett együttes határozatra vonatkozó eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 73., a 86., a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazása tekintetében, az együttes határozat meghozatalának elősegítésére.

Az EBH 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.”.

26a. A 115. cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem azonos azon tagállam illetékes hatóságával, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhelye van, akkor az (1) bekezdésben említett koordinációs és együttműködési megállapodásokat az anyavállalat székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával is meg kell kötni.”.

27. A 116. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk az (1) bekezdés után a következő új (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 112. cikk (1) bekezdésében, a 114. cikk (1) bekezdésében és a 115. cikk (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak abban az esetben is létre kell hoznia felügyeleti kollégiumokat, ha az EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat valamennyi határokon átnyúló tevékenységet végző leányvállalata harmadik országban rendelkezik központi irodával, feltéve, hogy az adott harmadik ország felügyeleti hatóságaira az ezen irányelv II. szakaszának 1. fejezetében, illetve adott esetben a 2014/65/EU irányelv 76. és 81. cikkében meghatározott követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak.”;

b) a (6) bekezdés a következő új albekezdéssel egészül ki:

„Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság székhelye van, részt vehet az érintett felügyeleti kollégiumban.”.

28. A 119. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 21a. cikkre is figyelemmel a tagállamok meghozzák a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok összevont felügyelet alá vonásához szükséges intézkedéseket.”.

29. A 120. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy vegyes pénzügyi holding társaságra ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a biztosítási ágazat csoportfelügyeleti hatóságának egyetértésével alkalmazhatja az adott vegyes pénzügyi holding társaságra kizárólag azon irányelv rendelkezését, amely a 2002/87/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti legjelentősebb pénzügyi ágazatra vonatkozik.”.

29a. A 125. cikk (1) bekezdése a következő új albekezdéssel egészül ki:

„Ha a 111. cikk alapján egy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalattal rendelkező csoport összevont felügyeletét ellátó hatóság nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, a két hatóságnak együtt kell működni az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet összevont alapon történő alkalmazása céljából. A hatékony együttműködés kialakítása és megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a koordinátornak írásbeli koordinációs és együttműködési megállapodásokat kell kötniük.”.

29b. A 128. cikk 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. »intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer«: az intézmény által a 130. cikknek megfelelően fenntartandó szavatolótőke;”.

29c. A 129. és 130. cikk helyébe a következő szöveg lép:

Tőkefenntartási puffert kötelező tartása

- (1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában megállapított tőkekövetelmények teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkén felül elsődleges alapvető tőkeelemekből álló tőkefenntartási puffert tartsanak, amelynek összege megegyezik az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első része II. címe szerint egyéni vagy összevont alapon – számított teljes kockázati kitettségük 2,5 %-ával.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve mentesíthetik a kis és közepes méretű befektetési vállalkozásokat az említett bekezdésben foglalt követelmények teljesítése alól, amennyiben ez nem veszélyezteti az adott tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását.

A mentesítésről szóló határozatot teljes körűen meg kell indokolni, magyarázattal kell ellátni arra nézve, hogy a mentesítés miért nem veszélyezteti a tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását, és tartalmaznia kell a mentesített kis és közepes méretű befektetési vállalkozások fogalmának pontos meghatározását.

Az a tagállam, amely a mentesítés alkalmazása mellett dönt, értesíti erről az ERKT-t. Az ERKT továbbítja az értesítéseket a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

- (3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely e cikk alkalmazásáért felelős. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet.

- (4) A (2) bekezdés alkalmazásában a befektetési vállalkozás a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásnak megfelelően minősül kis vagy közepes méretűnek.
- (5) Az intézmények az e cikk (1) bekezdése szerinti követelmény teljesítésére fenntartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel a 104a. cikk alapján előírt követelmények és a 104b. cikk szerint kiadott iránymutatások teljesítésére.
- (6) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdése szerinti követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

130. cikk

Intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer kötelező tartása

- (1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az ezen irányelv 140. cikkének megfelelően kiszámított intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffert tartsanak, amelynek összege megegyezik az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első részének II. címe szerint egyéni vagy összevont alapon – számított teljes kockázatkitettség-értéküknek és az anticiklikus pufferráták súlyozott átlagának a szorzatával.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve mentesíthetik a kis és közepes méretű befektetési vállalkozásokat az említett bekezdésben foglalt követelmények teljesítése alól, amennyiben ez nem veszélyezteti az adott tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását.

A mentesítésről szóló határozatot teljes körűen meg kell indokolni, magyarázattal kell ellátni arra nézve, hogy a mentesítés miért nem veszélyezteti a tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását, és tartalmaznia kell a mentesített kis és közepes méretű befektetési vállalkozások fogalmának pontos meghatározását.

Az a tagállam, amely a mentesítés alkalmazása mellett dönt, értesíti erről az ERKT-t. Az értesítéseket az ERKT-nak haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

- (3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely e cikk alkalmazásáért felelős. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet.
 - (4) A (2) bekezdés alkalmazásában a befektetési vállalkozások a 2003/361/EK ajánlásnak megfelelően minősülnek kis vagy közepes méretűnek.
 - (5) Az intézményeknek az (1) bekezdésben előírt követelményt elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteniük, amely kiegészíti az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában előírt szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez, az ezen irányelv 129. cikke szerinti tőkefenntartási puffer tartására irányuló követelmény teljesítéséhez és a 104. cikke alapján előírt követelmények teljesítéséhez fenntartott elsődleges alapvető tőkét.
 - (6) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdése szerinti követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.”.
30. A 131. cikk helyébe a következő szöveg lép:

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és egyéb rendszerszinten jelentős intézmények

- (1) A tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amelynek feladata, hogy összevont alapon azonosítsa azokat a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket, illetve az esettől függően egyéni, szubkonszolidált vagy összevont alapon azonosítsa azokat a rendszerszinten jelentős egyéb intézményeket, amelyeket joghatósági területükön engedélyeztek. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet. A tagállamok egynél több hatóságot is kijelölhetnek.

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények a következők:

- a) EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport; vagy
- b) olyan intézmény, amely nem leányvállalata valamely EU-szintű anyaintézménynek, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak.

Az egyéb rendszerszinten jelentős intézmény lehet intézmény, illetve EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vezette csoport.

- (2) A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket az alábbi kategóriák figyelembe vételével kell azonosítani:
- a) a csoport mérete;
 - b) a csoportnak a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásai;
 - c) a csoport által nyújtott szolgáltatások vagy pénzügyi infrastruktúra helyettesíthetősége;

- d) a csoport összetettsége;
- e) a csoport határokon átnyúló tevékenysége, beleértve a tagállamok közötti tevékenységeket, valamint a valamely tagállam és egy harmadik ország közötti tevékenységeket.

Mindegyik kategóriát azonos súllyal kell figyelembe venni, és számszerű mutatók segítségével kell kifejezni.

Ez a módszer minden egyes értékelt, az (1) bekezdésben említett jogalanyra vonatkozóan kiad egy összesített pontszámot, amely lehetővé teszi, hogy azonosítsák a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket és azokat a (9) bekezdésben felsorolt valamely alkategóriába sorolják.

(2a) A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására szolgáló kiegészítő módszer alkalmazásakor az alábbi kategóriákat kell figyelembe venni:

- a) a (2) bekezdés a)–d) pontjában említett kategóriák;
- b) a csoport határokon átnyúló tevékenysége, az 806/2014/EU rendelet 4. cikkében meghatározott, az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok közötti viszonylatban folytatott tevékenységei kizárásával.

Mindegyik kategóriát azonos súllyal kell figyelembe venni, és számszerű mutatók segítségével kell kifejezni. Az a) pontban említett kategóriák esetében a (2) bekezdés alapján meghatározott megfelelő mutatókkal azonos mutatók alkalmazandók.

A kiegészítő azonosítási módszertan keretében meg kell határozni egy kiegészítő összesített pontszámot is minden, az (1) bekezdésben említett vizsgált szervezetre vonatkozóan, amely pontszám alapján az illetékes vagy a kijelölt hatóságok meghozhatják a (10) bekezdés c) pontjában meghatározottak közül a megfelelő intézkedést.

(3) Az egyéb rendszerszinten jelentős intézményeket az (1) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni. A rendszerszintű jelentőséget legalább az alábbi kritériumok valamelyike alapján kell értékelni:

- a) méret;
- b) az Unió vagy az adott tagállam gazdasága szempontjából betöltött jelentőség;
- c) a határokon átnyúló tevékenységek jelentősége;
- d) az intézménynek vagy csoportnak a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásai.

Az EBH az ERKT-val konzultálva 2015. január 1-jéig iránymutatást tesz közzé azokról a kritériumokról, amelyek alapján meghatározhatók e bekezdés alkalmazásának a feltételei az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények értékelésére. Az iránymutatásban figyelembe kell venni a rendszerszinten jelentős belföldi intézményekre vonatkozó nemzetközi keretet, valamint az uniós és nemzeti sajátosságokat.

- (4) Valamennyi globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek összevont alapon fenn kell tartania a rendszerszinten jelentős globális intézményekre vonatkozó olyan tőkepuffert, amely megfelel annak az alkategóriának, amelybe az adott intézményt besorolták. Ez a tőkepuffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll, és kiegészíti azokat.
- (5) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság – figyelembe véve az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények meghatározására vonatkozó kritériumokat – valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára – az esettől függően – összevont, szubkonszolidált vagy egyéni alapon az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatiteltettség-érték legfeljebb 3 %-ának megfelelő, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását írhatja elő. Ez a tőkepuffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll.
- (5a) A Bizottság lejjebb ismertetett engedélyétől függően az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára – az esettől függően – összevont, szubkonszolidált vagy egyéni alapon az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatiteltettség-érték több mint 3 %-ának megfelelő, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását írhatja elő. Ez a tőkepuffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll.

Az ERKT a (7) bekezdésben említett értesítéstől számított egy hónapon belül véleményt ad a Bizottságnak arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer megfelelőnek tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is a Bizottság elé terjesztheti a tőkepufferrel kapcsolatos véleményét.

Az EKRT véleményének kézhezvételét követő két hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha úgy ítéli meg, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer nem jár negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – végrehajtási jogi aktust fogad el, amely felhatalmazza az illetékes hatóságot vagy a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

- (6) Ha az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását írja elő, meg kell felelnie az alábbiaknak:
- a) az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer nem járhat aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése szempontjából;
 - b) az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság legalább évente felülvizsgálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert.
- (7) Az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározása vagy módosítása előtt az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak az (5) bekezdésben említett határozat közzététele előtt egy hónappal értesítenie kell az ERKT-t, az (5a) bekezdésben említett határozatának közzététele előtt pedig három hónappal kell értesítenie az ERKT-t. Az ERKT haladéktalanul továbbítja az értesítéseket a Bizottságnak, az EBH-nak és a tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak. Az értesítésben részletesen ismertetni kell a következőket:

- a) annak indokolása, hogy miért vélik úgy, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer várhatóan hatékonyan és arányosan csökkenteni fogja a kockázatot;
 - b) annak elemzése, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer a tagállam rendelkezésére álló információk alapján várhatóan milyen kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorol a belső piacra;
 - c) a tagállam által előírni kívánt, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértéke.
- (8) A 133. cikknek és e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely egyéb rendszerszinten jelentős intézmény egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy egy egyéb rendszerszinten jelentős olyan intézmény leányvállalata, amely vagy intézmény, vagy egy uniós anyaintézmény által vezetett csoport, és amelyre összevont alapon alkalmazandó az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer-követelmény, akkor az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre egyéni vagy szubkonszolidált alapon alkalmazandó tőkepuffer nem haladhatja meg az alábbiak közül az alacsonyabbat:
- a) a csoportra összevontan alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményre vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre vonatkozó tőkepuffer mértéke közül a magasabbnak és az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 1 %-ának az összege; valamint
 - b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 3 %-a vagy a Bizottság által az (5a) cikknek megfelelően engedélyezett, a csoportra összevontan alkalmazandó mérték.

- (9) A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek legalább öt alkategóriáját kell meghatározni. A legalacsonyabb határvonalat és az egyes alkategóriák közötti határvonalat az intézmények meghatározásához alkalmazott, a (2) bekezdésben említett módszerrel kapott eredmények alapján kell meghatározni. Az egymást követő alkategóriák közötti ponthatárokat egyértelműen kell meghatározni, azt az elvet követve, hogy a rendszerszintű jelentőség alkategóriáról alkategóriára folyamatosan, lineárisan növekszik, ami – a legmagasabb alkategória kivételével – a kiegészítő elsődleges alapvető tőkére vonatkozó követelmény lineáris növekedését eredményezi. E bekezdés alkalmazásában rendszerszintű jelentőség alatt a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény működési zavarai által a globális pénzpiacra kifejtett várható hatást kell érteni. A legalacsonyabb alkategóriához az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 1 %-ának megfelelő, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert kell rendelni, és az egyes alkategóriákhoz rendelt tőkepuffer az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték legalább 0,5 %-ával nő.
- (10) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az (1) és a (9) bekezdés sérelme nélkül és a (9) bekezdésben említett alkategóriák és ponthatárok alkalmazásával a felügyeleti mérlegelési jogkör körültekintő gyakorlása során:
- a) egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt valamely alacsonyabb alkategóriából magasabb alkategóriába sorolhat be;
 - b) az (1) bekezdésben említett szervezetet, amelynek a (2) bekezdésben említett összesített pontszáma alacsonyabb, mint a legalacsonyabb alkategóriára vonatkozóan meghatározott ponthatár, a legalacsonyabb alkategóriába vagy valamely magasabb alkategóriába sorolhatja és ezáltal globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek kijelölheti.

c) az Egységes Szanálási Mechanizmus figyelembevételével, a (2a) bekezdésben említett összesített kiegészítő pontszám alapján:

- i. egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt valamely magasabb alkategóriából alacsonyabb alkategóriába sorolhat át, vagy
- ii. egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatitetttség-érték 1 %-ánál alacsonyabb, globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert rendelhet, feltéve hogy az így kapott kiegészítő pontszám összesen továbbra is alacsonyabb, mint a legalacsonyabb alkategória ponthatára.

(11) [] .

(12) Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak értesítenie kell az ERKT-t a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények nevéről, illetve arról, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be. Az értesítésnek teljeskörű indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a hatóság miért élt, avagy nem élt a (10) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti lehetőséggel. Az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell az értesítéseket a Bizottságnak és az EBH-nak, és nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézmények nevét. Az illetékes hatóságoknak vagy a kijelölt hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős pénzügyi intézményeket melyik alkategóriába sorolták be.

Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak évente felül kell vizsgálnia a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények meghatározását, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények adott alkategóriákba sorolását, és ennek eredményéről be kell számolnia az érintett rendszerszinten jelentős intézménynek, az ERKT-nek, amely haladéktalanul továbbítja az eredményeket a Bizottságnak és az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézményként meghatározott intézmények naprakész listáját, valamint azt, hogy az egyes globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be.

- (13) A rendszerszinten jelentős intézmények a (4) és az (5) bekezdésben megállapított követelmény teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában foglalt követelményeknek, az ezen irányelv 104a., 129., 130., 133. és 134. cikkében előírt követelményeknek, valamint az ezen irányelv 104b. cikkében foglalt iránymutatásnak a teljesítésére.
- (14) Ha egy csoportra összevont alapon egyaránt vonatkozik a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer és az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer, akkor a magasabb tőkepuffert kell alkalmazni.
- (15) Amennyiben egy intézménynek a 133. cikkel összhangban meghatározott rendszerkockázati tőkepuffer tartását írják elő, ez hozzáadódik az e cikk szerint alkalmazandó egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre és a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferhez.

Amennyiben az ezen irányelv 133. cikke (12), (13) vagy (14) bekezdésének alkalmazása céljából számított rendszerkockázati tőkepuffer mértékének, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértékének összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az (5a) bekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

(16) []

- (17) Ha egy intézmény olyan csoport vagy alcsoport része, amelyhez valamely globálisan rendszerszinten jelentős pénzügyi intézménycsoport vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézménycsoport tartozik, nem tekinthető úgy, hogy az intézményre egyéni alapon olyan kombinált pufferkövetelmény vonatkozna, amely alacsonyabb, mint a tőkefenntartási puffer és az anticiklikus tőkepuffer, valamint a rá egyéni alapon alkalmazandó, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer és a rendszerkockázati tőkepuffer összege.

- (18) Az EBH e cikk alkalmazása céljából szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság egy intézményt, illetve uniós anyaintézmény, uniós pénzügyi holding társaság vagy uniós vegyes pénzügyi holding társaság által vezetett csoportot globálisan rendszerszinten jelentős intézményként határoz meg, továbbá hogy – a nemzetközileg elfogadott standardokat figyelembe véve – meghatározza azt a módszert, amely az alkategóriák megállapítására, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek a rendszerszinten betöltött jelentősége alapján való alkategóriákba sorolására szolgál. Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első és második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

30a. A 133. és 134. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„133. cikk

Rendszerkockázati tőkepuffer kötelező tartása

- (1) Valamennyi tagállam előírhatja, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja az összes kitettség vagy azok (8) bekezdésben említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert tartson az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 131. cikkének hatályán kívül eső olyan makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.

- (1a) Az intézményeknek a rendszerkockázati tőkepuffert („BSR”) a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

ahol:

i = a kitettségeknek a (8) bekezdésben meghatározott alcsoportját jelölő indexszám;

r^T = az intézmény teljes kockázatikitetség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték;

E^T = az intézményre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték;

r^i = a (8) bekezdésben említett i kitettség-alcsoport kockázatikitetség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték;

E^i = az intézmény i kitettség-alcsoportjára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított kockázatikitetség-érték.

- (2) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazása céljából kijelölik azt a hatóságot, amelynek meg kell határoznia a rendszerkockázati tőkepuffert, valamint azon kitettségeket és intézményeket, amelyekre a tőkepuffert alkalmazni kell. Ennek a hatóságnak az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak kell lennie.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az érintett illetékes hatóság, illetve kijelölt hatóság előírhatja az intézmények számára, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában megállapított szavatolótőke-követelmény teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkén felül elsődleges alapvető tőkéből álló, az (1a) bekezdéssel összhangban számított rendszerkockázati tőkepuffert tartsanak, az említett rendelet első része II. címének megfelelően egyéni, összevont vagy szubkonszolidált alapon. (4)

Az intézmények a (3) bekezdésben megállapított követelmény teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában foglalt követelményeknek, az ezen irányelv 104a., 129., 130. és 131. cikkében előírt követelményeknek, valamint az ezen irányelv 104b. cikkében foglalt iránymutatásban előírt követelményeknek a teljesítésére.

- (5) ☐
- (6) Ha egy intézmény olyan csoport vagy alcsoport része, amelyhez valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézmény tartozik, ez nem jelenti azt, hogy az intézményre egyéni alapon olyan kombinált pufferkövetelmény vonatkozik, amely alacsonyabb, mint a rá egyéni alapon alkalmazandó tőkefenntartási puffer, anticiklikus tőkepuffer, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer és rendszerkockázati tőkepuffer összege.
- (7) ☐
- (8) A rendszerkockázati tőkepuffer az alábbiakra vonatkozhat:
- a) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló összes kitettség;

- b) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló alábbi ágazati kitettségek:
 - i. a természetes személyekkel szembeni, lakóingatlanra fedezett összes lakossági kitettség;
 - ii. az üzleti ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett, jogi személyekkel szembeni összes kitettség;
 - iii. a ii. pontban említettek kivételével a jogi személyekkel szembeni összes kitettség;
 - iv. az i. pontban említettek kivételével a természetes személyekkel szembeni összes kitettség;
- c) a más tagállamokban fennálló összes kitettség, a (14) és (17) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel;
- d) a más tagállamokban fennálló, b) pont szerinti ágazati kitettségek, kizárólag egy másik tagállam által megállapított pufferrátának a 134. cikk szerinti elismerése céljából;
- e) harmadik országokban fennálló kitettségek;
- f) az e bekezdés b) pontjában meghatározott bármely kitettségkategória alcsoportjai.

(8a) Az EBH az ERKT-vel konzultálva [30 June 2020]-ig iránymutatást tesz közzé azokról a megfelelő kitettség-alcsoportokról, amelyekre az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazhat a (8) bekezdés f) pontjával összhangban.

(9) A rendszerkockázati tőkepuffer minden olyan intézménynek, illetve ezen intézmények egy vagy több alcsoportjának az összes kitettségére, illetve a (8) bekezdésben említett összes kitettség-alcsoportjára alkalmazandó, amelyek tekintetében az érintett tagállam hatóságai ezen irányelvnek megfelelően illetékesek, és meghatározásakor 0,5 százalékpontos fokozatos vagy gyorsított lépéseket kell alkalmazni. Az intézmények és a kitettségek különböző alcsoportjaira vonatkozóan különböző követelmények állapíthatók meg.

- (10) Ha az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffer tartását követeli meg, meg kell felelnie az alábbiaknak:
- a) a rendszerkockázati tőkepuffer nem járhat aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése szempontjából;
 - b) az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak legalább két évente felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepuffert;
 - c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható azon kockázatokra, amelyek a 131. cikkben meghatározott keret alá tartoznak.
- (11) Az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (15) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt egy hónappal értesítenie kell az ERKT-t. Az értesítéseket az ERKT-nak haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak. Ha egy rendszerkockázati tőkepufferráta harmadik országokban található kitettségekre is vonatkozik, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak az ERKT-t is értesítenie kell, amelynek pedig továbbítania kell az értesítést az érintett harmadik országok felügyeleti hatóságainak. Az értesítésben részletesen ismertetni kell a következőket:
- a) a tagállamban fennálló rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázat;
 - b) a rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok mértéke miatt veszélyezteti a nemzeti szintű pénzügyi rendszer stabilitását, és mi indokolja az adott rendszerkockázati tőkepufferráta alkalmazását;
 - c) miért vélik úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer várhatóan hatékonyan és arányosan csökkenteni fogja a kockázatot;

- d) a rendszerkockázati tőkepuffer a tagállamok rendelkezésére álló információk alapján várhatóan milyen kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorol a belső piacra;
 - e) az ezen irányelv 130. cikkében említett, már meglévő intézkedés a relatív hatékonyságát figyelembe véve miért nem elegendő a feltárt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelésére;
 - f) az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság milyen rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat kíván előírni és milyen kitettségekre vonatkozóan, továbbá az adott tőkepufferrata, illetve tőkepufferrata-követelmények mely intézményekre alkalmazandók;
 - g) ha a rendszerkockázati tőkepufferrata az összes kitettségre vonatkozik, az érintett hatóság miért véli úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer nem minősül párhuzamos struktúrának az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, ezen irányelv 131. cikke szerinti tőkepufferhez képest.
- (12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferrata vagy tőkepufferráták megállapítása vagy újbóli megállapítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferrata a (8) bekezdésben felsorolt, rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó egyetlen kitettségkategória esetében sem haladja meg a 3 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (11) bekezdésben meghatározott eljárásnak megfelelően a (15) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt egy hónappal értesítenie kell az ERKT-t.

E bekezdés alkalmazása során a 3 %-os határértékbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferrata.

(13) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták megállapítása vagy újbóli megállapítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta a (8) bekezdésben felsorolt, rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségkategória esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát megállapító tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a Bizottság véleményét kell kérnie. A Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldi véleményét. Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a tőkepuffert megállapító tagállam illetékes hatósága, illetve kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni. Amennyiben egy olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amely anyavállalatának valamely másik tagállamban van a székhelye, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak értesítenie kell e tagállam hatóságait, valamint a Bizottságot és az ERKT-t.

A Bizottság és az ERKT az értesítést követő egy hónapon belül ajánlást ad ki az e bekezdés szerint hozott intézkedésekről.

Amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat illetően, és ha mind a Bizottság, mind az ERKT ajánlása elutasító, az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé utalhatja és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. A szóban forgó kitettségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat megállapító határozatot az EBH döntéséig fel kell függeszteni.

Amennyiben az egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta megállapításáról szóló határozat a korábban megállapított tőkepufferrátához vagy tőkepufferrátákhoz képest nem jelent változást vagy csökkenést jelent, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak csak a (11) bekezdésben meghatározott eljárásokat kell betartania.

- (14) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták megállapítása vagy újbóli megállapítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta a (8) bekezdésben felsorolt bármely kitettségkategória esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt a Bizottság engedélyét kell kérnie. Az ERKT-nak a (11) bekezdésben említett értesítéstől számított egy hónapon belül véleményt kell adnia a Bizottságnak arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták megfelelőnek tekinthető(k)-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is a Bizottság elé terjesztheti a tőkepufferrátával vagy tőkepufferrátákkal kapcsolatos véleményét.

Az ERKT véleményének kézhezvételét követő két hónapon belül a Bizottság – adott esetben az ERKT és az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha úgy ítéli meg, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta megállapításáról szóló döntés a korábban megállapított tőkepufferrátához képest nem jelent változást vagy csökkenést jelent, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak csak a (11) bekezdésben meghatározott eljárásokat kell betartania.

(15) Minden illetékes hatóságnak, illetve kijelölt hatóságnak a megfelelő honlapon történő nyilvánosságra hozatal útján be kell jelentenie az egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta megállapítását vagy újbóli megállapítását. A bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták;
- b) azok az intézmények, amelyekre a rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazni kell;
- b1) azok a kitétségek, amelyekre a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat alkalmazni kell;
- c) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták megállapításának vagy újbóli megállapításának indokolása;
- d) az intézmények mikortól kötelesek alkalmazni a megállapított vagy újból megállapított rendszerkockázati tőkepuffert; valamint
- e) azok az országok, amelyek esetében az ott található kitétségeket elismerik a rendszerkockázati tőkepuffer tekintetében.

Amennyiben a c) pontban említett nyilvánosságra hozatal veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását, a c) pontban előírt információ nem hozható nyilvánosságra.

(16) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdése szerinti követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

Amennyiben a kifizetési korlátozások alkalmazásának eredményeképpen az intézmény elsődleges alapvető tőkéje nem javul kielégítő mértékben a rendszerszintű kockázatot illetően, az illetékes hatóságok további intézkedéseket hozhatnak a 64. cikkel összhangban.

- (17) Amennyiben az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság a tőkepuffert más tagállamokban fennálló kitettségek alapján állapítja meg, a tőkepuffert az Unióban fennálló összes kitettségre vonatkoztatni kell, kivéve ha azt egy másik tagállam által előírt rendszerkockázati tőkepufferrátának a 134. cikk szerinti elismerésével állapították meg.

134. cikk

A rendszerkockázati tőkepufferráta elismerése

- (1) Más tagállamok elismerhetik a 133. cikk szerint megállapított rendszerkockázati tőkepufferrátát, és ezt a pufferrátát alkalmazhatják a belföldön engedélyezett intézményekre a pufferrátát megállapító tagállamban található kitettségek tekintetében.
- (2) Ha valamely tagállam elismeri a rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, erről értesíti az ERKT-t. Az ERKT-nak haladéktalanul továbbítania kell az értesítést a Bizottságnak, az EBH-nak és a rendszerkockázati tőkepufferrátát megállapító tagállamnak.
- (3) A tagállam – amikor arról dönt, hogy elismeri-e az adott rendszerkockázati tőkepufferrátát – figyelembe veszi a rendszerkockázati tőkepufferrátát megállapító tagállam által a 133. cikk (11), (12) és (13) bekezdése alapján közölt információkat.
- (3a) Ha egy tagállam elismer egy adott rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, az adott rendszerkockázati tőkepufferráta hozzáadódhat a 133. cikk szerint alkalmazott rendszerkockázati tőkepufferrátához, feltéve hogy a két tőkepufferráta eltérő kockázatokra vonatkozik. Ha a tőkepufferráták ugyanazokra a kockázatokra vonatkoznak, csak a magasabb tőkepufferráta alkalmazandó.

- (4) A rendszerkockázati tőkepufferrátát a 133. cikk alapján megállapító tagállam kérheti az ERKT-től, hogy adjon ki az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett ajánlást egy vagy több tagállamnak, amelyek elismerhetik a rendszerkockázati tőkepufferrátát.”.

30b. A 136. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„136. cikk

Anticiklikus pufferráták meghatározása

- (1) Minden tagállam kijelöl egy hatóságot vagy szervet (a továbbiakban: a kijelölt hatóság), amely felelős az adott tagállamban az anticiklikus pufferráta meghatározásáért.
- (2) Az egyes kijelölt hatóságok negyedévente irányadó puffert számítanak ki, amely referenciaként szolgál számukra az anticiklikus pufferráta (3) bekezdés szerinti meghatározásának mérlegeléséhez. Az irányadó puffernek érdemi módon tükröznie kell a hitelciklust és az adott tagállamban a hitelállomány túlzott növekedéséből fakadó kockázatokat, továbbá meghatározásakor megfelelően figyelembe kell venni a nemzetgazdaság sajátosságait. Az irányadó puffernek a hitel/GDP arány hosszú távú trendjétől való eltérésen kell alapulnia, többek között az alábbiak figyelembevételével:
- a) az adott joghatóságon belül a hitelszintek növekedését jelző mutatószám, és különösen az adott tagállamban nyújtott hitelek GDP-hez viszonyított arányának változását jelző mutatószám;
 - b) az ERKT által a 135. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatás.

- (3) Minden kijelölt hatóságnak az adott tagállam vonatkozásában negyedévente értékelnie kell az anticiklikus pufferráta megfelelőségét, és szükség esetén meg kell állapítania vagy módosítania kell a pufferrátát. Ennek során figyelembe kell vennie az alábbiakat:
- a) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;
 - b) az ERKT által a 135. cikk (1) bekezdése a), c) és d) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatás és az ERKT által a pufferráta megállapításáról kibocsátott ajánlás;
 - c) egyéb olyan tényezők, amelyeket a kijelölt hatóság relevánsnak tart a ciklikus rendszerszintű kockázat kezelése szempontjából.
- (4) Az adott tagállamban hitelkockázati kitettséggel rendelkező intézményekhez tartozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték százalékában kifejezett anticiklikus pufferrátának 0 % és 2,5 % között kell lennie, 0,25 százalékpontos lépésekben vagy a 0,25 százalékpont többszöröseiben kalibrálva. Ha a (3) bekezdésben meghatározott megfontolások alapján indokolt, a kijelölt hatóság az ezen irányelv 140. cikke (2) bekezdésében megállapított célra az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó anticiklikus pufferrátát is meghatározhat.

- (5) Ha a kijelölt hatóság első alkalommal határoz meg nulla feletti anticiklikus pufferrátát, vagy ha ezután a kijelölt hatóság megemeli az irányadó anticiklikus pufferrátát, határoznia kell arról az időpontról is, amelytől kezdve az intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt rátát. Ez az időpont legfeljebb 12 hónappal lehet későbbi, mint azon időpont, amikor a megemelt pufferrátát a (7) bekezdéssel összhangban bejelentették. Ha az időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a megemelt pufferrata bejelentését, a rövidebb bevezetési határidőt rendkívüli körülményekkel kell indokolni.
- (6) Ha a kijelölt hatóság csökkenti az érvényes anticiklikus pufferrátát, függetlenül attól, hogy az nullára csökken-e vagy sem, meg kell határoznia egy indikatív időszakot is, amelynek során nem várható a puffer emelése. Mindazonáltal az indikatív időszak nem köti a kijelölt hatóságot.
- (7) Minden kijelölt hatóság a honlapján való nyilvánosságra hozatal útján jelenti be az anticiklikus pufferrata negyedéves értékelését és adott esetben módosítását. A bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:
- a) az alkalmazandó anticiklikus pufferrata;
 - b) a vonatkozó hitel/GDP arány és annak a hosszú távú trendtől való eltérése;
 - c) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;
 - d) a pufferrata indokolása;
 - e) ha a pufferrata emelkedik, az az időpont, amelytől kezdve az intézményeknek az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;

- f) ha az e) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az ezen bekezdés szerinti bejelentés időpontját, hivatkozás a rövidebb bevezetési határidőt indokoló rendkívüli körülményekre;
- g) ha a pufferráta csökken, azon indikatív időszak, amelynek során nem várható a pufferráta emelése, valamint az időszak indokolása.

A kijelölt hatóságoknak minden észszerű lépést meg kell tenniük a bejelentés időzítésének koordinálására.

A kijelölt hatóságoknak az anticiklikus pufferráta minden emelését, illetve csökkentését, valamint az a)–g) pontban meghatározott kötelező információkat közölniük kell az ERKT-vel. Az ERKT-nek a honlapján nyilvánosságra kell hoznia az összes bejelentett pufferrátát és a kapcsolódó információkat.”.

31. A 141. cikk (1)–(6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kombinált pufferkövetelményt teljesítő intézmény az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely elsődleges alapvető tőkéjét a kombinált tartalékkövetelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban kell kiszámítania a maximálisan felosztható összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg az alábbi intézkedéseket:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt;
- c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem éri el, illetve nem haladja meg a kombinált pufferkövetelményét, nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget meghaladó, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett bármely intézkedéssel történő kifizetést.

(4) Az intézményeknek a maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget meg kell szorozniuk a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

mínusz

- c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

- a) a tényező értéke 0, ha a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisében belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – bármely szavatolótőke-követelmény teljesítésére;

- b) a tényező értéke 0,2, ha a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – bármely szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- c) a tényező értéke 0,4, ha a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – bármely szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- d) a tényező értéke 0,6, ha a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – bármely szavatolótőke-követelmény teljesítésére;

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$a \text{ kvartilis alsó határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény} \times (Q_n - 1)}{4}$$

$$a \text{ kvartilis felső határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény} \times Q_n}{4}$$

„Q_n” jelöli az érintett kvartilis sorszámát.”.

32. A szöveg a következő 141a. cikkel egészül ki:

„141a. cikk

A kombinált pufferkövetelmény nemteljesítése

A 141. cikk alkalmazásában az intézményt a kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek kell tekinteni, ha nem rendelkezik megfelelő összegű és minőségű szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel ahhoz, hogy egyidejűleg eleget tegyen a 128. cikk (6) bekezdésében meghatározott követelménynek és a következő követelmények mindegyikének:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény;
- b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény;

- c) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény.”.

32a. A szöveg a 141a. cikket követően az alábbi új 141b. és 141c. cikkel egészül ki:

„141b. cikk

Kifizetési korlátozás a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény nemteljesítése esetén

- (1) A tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményt az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésével összhangban teljesítő intézmény az alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely az alapvető tőkét a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.
- (2) A tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban ki kell számítania a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg az alábbi intézkedéseket:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt;
- c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

- (3) Amennyiben az intézmény nem éri el, illetve nem haladja meg a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményét, nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított, a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget meghaladó, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett bármely intézkedéssel történő kifizetést.
- (4) Az intézmények a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget megszorozzák a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel.
- (5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:
- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;
- plusz
- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;
- mínusz
- c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A (4) bekezdésben említett tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

- a) a tényező értéke 0, ha a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és – ha a cél az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzotttőkeáttétel-kockázat kezelése – ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett – követelmény teljesítésére;
- b) a tényező értéke 0,2, ha a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény második kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és – ha a cél az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzotttőkeáttétel-kockázat kezelése – ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett – követelmény teljesítésére;
- c) a tényező értéke 0,4, ha a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény harmadik kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és – ha a cél az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzotttőkeáttétel-kockázat kezelése – ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett – követelmény teljesítésére;

- d) a tényező értéke 0,6, ha a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisének belül van az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és – ha a cél az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzotttőkeáttétel-kockázat kezelése – ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett – követelmény teljesítésére;

A tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$a \text{ kvartilis alsó határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer} - \text{követelmény}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$a \text{ kvartilis felső határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer} - \text{követelmény}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n ” jelöli az érintett kvartilis sorszámát.”.

- (7) Az ebben a cikkben meghatározott korlátozások csak olyan kifizetésekre alkalmazandók, amelyek eredményeként csökken az alapvető tőke, vagy csökken a nyereség, és ha a kifizetés felfüggesztése vagy elmaradása nem jelent nemteljesítést vagy olyan körülményt, amelynek alapján eljárás indulhat az intézményre alkalmazandó fizetéseképtelenségi szabályozás keretében.

- (8) Ha valamely intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményt, de felosztható nyereségének bármely részét ki akarja fizetni, vagy a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontja szerinti intézkedést kíván hozni, erről értesítenie kell az illetékes hatóságot, és közölnie kell vele a tőkekövetelmény-irányelv 141. cikkének (8) bekezdésében felsorolt információkat – az a) pont iii. alpontjában említett információk kivételével –, valamint a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget.
- (9) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a felosztható nyereség és a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámítása pontosan történjen, és képesnek kell lenniük arra, hogy kérésre bizonyítsák az illetékes hatóság számára a számítások pontosságát.
- (10) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a 141. cikk (10) bekezdésében említett kifizetések minősülnek alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetéseknek.

141c. cikk

A tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény nemteljesítése

Úgy kell tekinteni, hogy valamely intézmény a 141b. cikk alkalmazásában nem teljesíti a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményt, amikor nem rendelkezik olyan összegben alapvető tőkével, amely szükséges ahhoz, hogy egyszerre teljesítse az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében meghatározott követelményt és az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti követelményt és – ha a cél az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése – ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelményt.”.

32b. A 142. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményét, illetve adott esetben a tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelményét, tőkefenntartási tervet kell készítenie és azt be kell nyújtania az illetékes hatósághoz legkésőbb öt munkanappal azt követően, hogy megállapította, hogy nem teljesíti az említett követelményt, kivéve, ha az illetékes hatóság hosszabb – legfeljebb tíz napos – határidőt engedélyez.”

33. []

34. A 146. cikk a) pontját el kell hagyni.

34a. A szöveg a 159. cikket követően a következő új fejezettel egészül ki:

„1a. FEJEZET – Tőkekövetelmény-irányelv

A pénzügyi holding társaságokra és a vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkozó
átmeneti rendelkezések

159a. cikk

*A pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyására
vonatkozó átmeneti rendelkezések*

A [day of entry into force of this Directive]-n már meglévő pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak [two years after entry into force of this Directive]-ig, ezen irányelv 21a. cikkével összhangban kérelmezniük kell a jóváhagyásukat. Ha egy pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes pénzügyi holding társaság [two years after entry into force of this Directive]-ig nem kérelmezi a jóváhagyását, a 21a. cikk (5) bekezdésével összhangban megfelelő intézkedéseket kell hozni.

Az alkalmazásra vonatkozó, az első albekezdésben említett átmeneti időszakban az illetékes hatóságokat megilletik az ezen irányelvben rájuk ruházott mindazon felügyeleti hatáskörök, amelyek a 21a. cikk értelmében összevont felügyelet céljából jóváhagyandó pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkoznak.”

35. A 161. cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Bizottság 2023. december 31-ig felülvizsgálja a 104. cikk (1) bekezdésének j) és l) pontjában említett felügyeleti hatáskörök bevezetését és alkalmazását, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. ”.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Ezeket a rendelkezéseket [18 months + 1 day after entry into force of this Directive] -tól/-től kell alkalmazni. Mindazonáltal a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkére vonatkozó, az 1. cikk 13. és 18. pontjában foglalt módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket [two years after entry into force of this Directive]-tól/-től, a 32a. és 32b. pontban foglalt módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket pedig 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
